

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL XVI, NR. 162
<http://apostolul.slineamt.ro>

Januarie
2014

Mesajului poetei Ana Blandiana cu prilejul inaugurării bustului lui Mihai Eminescu la Biblioteca „G.T. Kirileanu” Piatra-Neamț:

Stimați prieteni,

Inainte de a vă mărturisi cât de rău îmi pare că nu sunt alături de dumneavoastră la această sărbătoare de o singulară importanță, dați-mi voie să aduc omagiul meu celor care au făcut-o posibilă. Pentru că, în climatul societății românești de azi, o asemenea inițiativă este nu numai un act de cultură, ci și unul de curaj, o inițiativă mergând împotriva curentului și punând în lumină o impresionantă încercătură polemică.

Pentru a sprijini această afirmație – care ar putea părea ciudată, dat fiind că se referă la înălțarea firească a unui monument închinat poetului național – aș vrea să aduc două argumente, plasate la capetele opuse ale axei culturale, două întâmplări neasemănătoare, dar la fel de incredibile și la fel de tulburătoare prin semnificații.

Prima întâmplare este un sondaj realizat la cererea Academiei cu câțiva ani în urmă. Încercând să testeze gradul de cunoaștere a scriitorilor români, sondajul îl plasa pe primul loc, cum era și normal, pe Eminescu, dar cu numai 17% (urmat de Creangă și Caragiale, cu 16, respectiv 14%). 17% din subiecții interogați au știut cine este Eminescu! Indiferent dacă un asemenea rezultat este de natură să acuze aproape neverosimil școala sau dovedește în ce măsură este eficientă spălarea benevolă a creierelor prin entertainment și jocuri electronice, el, rezultatul, nu vorbește doar despre aceia dintre noi care nu au ziseră de Eminescu, ci despre noi toți și chiar despre starea națiunii.

Cea de a doua întâmplare are un sens invers, se desfășoară la nivelul cel mai de sus al vieții culturale și are ca protagoniști scriitori, filosofi, istorici, ziariști. Pornind de la cele două versuri ale adolescentului Eminescu, „Ce-ți doresc eu ție, / Dulce Românie”, târâte în noroiul propagandei patriotarde și transformate în sloganul „Cântării României”, câțiva intelectuali postrevoluționari și postmoderniști au hotărât să îl facă responsabil și pe autorul lor, demitizându-l. Într-o perioadă în care, în plan politic, confuzia organizată era folosită ca o armă de distrugere în masă, o parte din elitele culturale au găsit potrivit să pună sub semnul întrebării însuși reperul suprem al poeziei

(continuare în pag. 3)

Priorități sindicale

DI. Gabriel Ploscă, președintele SLLICS Neamț a deschis conferința de presă susținută pe data de 22 ianuarie precizând că aceasta a fost o acțiune necesară, atât pe linia unei cât mai bune lizibilități a existenței și activității Sindicatului Învățământ Neamț, cât și a unei luări de poziție ferme față de situația generală a învățământului preuniversitar, față de unele derapări nesemnificative de la ținuta morală a unor cadre didactice din această zonă a școlii românești. S-au făcut referiri la evenimentele anului 2013 – în primul rând la Conferința Județeană din 22 iunie, prilej de bilanț al realizărilor trecute și de fixare a strategiei sindicatului pentru perioada următoare, la obiectivele și direcția acestei activități: implicarea în elaborarea, aplicarea și respectarea legislației pentru învățământ precum și a celei referitoare la relațiile de muncă. Și s-a făcut referire atât la Legea Dialogului Social, cât și la Legea Educației Naționale, o lege încă nefuncțională, care trebuie revizuită măcar în privința drepturilor pe care le-a abrogat.

„Dacă reușim să modificăm Legea Educației, – a declarat dl Gabriel Ploscă – vom reuși să majorăm numărul de locuri de muncă în sistem, pentru

că vrem să reducem norma didactică pentru colegii cu peste 25 de ani vechime și gradul didactic 1 de la 18 la 16 ore pe săptămână. Vrem condiții mai bune în școli atât pentru colegii noștri, cât și pentru elevi, și ne dorim o lege a salarizării prin care meseria de dascăl să fie recunoscută pentru importanța ei în societate. Vrem o altă grilă de salarizare pentru colegii din nedidactic care au venituri extrem de mici. Și același lucru urmărim și pentru colegii debutanți. S-a anunțat că vor crește salariile colegilor care au vechime sub șase ani în învățământ cu 10% din acest an. Problema este că se va trece la calcularea salariilor și nu știm exact cum să procedăm, pentru că nu s-a mai spus nimic concret. Din informațiile pe care le avem, sigur nu va fi majorare de zece procente, ci mai puțin. Vom continua lupta pentru Legea salarizării în 2014, pentru că vrem să fim retribuiți corect, demn și pentru asta ne trebuie sprijinul guvernanților”.

În privința Legii Dialogului Social, se solicită legiferarea posibilității de a se încheia contracte

M. Z.

(continuare în pag. 2)

Interminabila reformă

Frecventă în literatura de specialitate de pretutindeni, coalescentă în viața noastră de toate zilele, noțiunea de reformă a devenit o preocupare de prim ordin a „formatorilor de opinie” și, uneori, mai rar, a unor profesioniști dispuși să treacă de la vorbe la fapte.

Între 1864, anul în care, prin lege, se organizează învățământul românesc de toate gradele, și până la finele aceluși secol, preocuparea fundamentală a celor chemați la întemeierea școlii românești a fost organizarea.

Cuvântul „reformă” apare la răscrucea dintre veacuri, când la cârma Ministerului Educației Naționale s-a aflat aproape mereu savantul Spiru Haret (1897-1899, 1901-1904, 1907-1910). El a fost, în primul rând, om de știință. Dobândise la celebra universitate Sorbona licența în matematică (1875), în fizică (1876) și un aplaudat doctorat în filozofie, la aceeași universitate, în 1878.

Profesor universitar la 28 de ani, savant preocupat de evoluția societății românești, preponderent rurală pe atunci, venit el însuși din domeniul sătesc, Spiru Haret a conceput nu doar reforma

școlii preuniversitare, ci o reformă a economiei rurale, în care se înscrisă, între primele locuri, reforma școlii. Modele europene avea destule și le-a asumat cu inteligență, selectiv. Realitatea românească, explozivă atunci (Vezi 1907!), l-a făcut să fie un autentic reformator!

Alexandrina Camelia MANCAȘ

(continuare în pag. 2)

Interminabila reformă

(urmăre din pag. 1)

Din vremea sa, se vorbește fără conținere despre reformă. De vreun secol, câțiva miniștri au încercat câte ceva, cârpituri și imitații (Vezi „reforma” din 1948, pe model sovietic!). Și asta, pentru că niciodată nu am fost pregătiți și dispuși să reformăm, pentru că un curent conservator și unul frivol, aventurier, s-au înconțat pe vorbe și, vai!, pe aventuri stricacioase.

Iată o mostră de act „reformator” din binecuvântatul an 1928:

„Ordin al Revizoratului școlar al județului Roman, numărul 813 din 1 octombrie 1928.

Domnule învățător,

Conform ordinului telegrafic nr.122091 al onor Ministerului instrucțiunii publice, vă punem în vedere că este cu desăvârșire interzisă părăsirea clasului fără concediu de mai înainte cerut și aprobat... Fiecare învățător sau conducătoare de grădiniță ce vin în orașul Roman, chiar și cei cu concediul aprobat, vor trece pe la cancelaria revizoratului și vor semna într-un registru special, arătând motivul pentru care au venit în oraș.(?!?)

Conform ord. nr.89827 din 1928, toate învățătoarele și conducătoarele de grădiniță de copii sunt obligate ca în timpul lecțiilor să îmbrace un șorț de culoare închisă, de preferat negru sau gri și de o lungime de așa fel încât să acopere complet genunchiul... De asemenea, domni învățători se vor prezenta în fața elevilor într-o ținută corectă, cu guler, cravată, dacă haina e deschisă la gât, sau cu haină închisă la gât. Etc. etc.”

Nu toate, dar cele mai multe elemente de reformă după marele Haret s-au cantonat astfel, în ridicol. Iar dacă este vorba de reformarea structurilor, atunci imitarea modelului francez, apoi al celui sovietic și, în sfârșit, al celui dezastruos, impus de elevi și studenți în Franța după „revoluția din 1968”, nu au dat rezultatele scontate pentru simplul motiv că nu se înscriau într-o reformă corectă, integrală, a societății românești.

Soluția? Un nou Haret! Dar de unde, Doamne, de unde?

Priorități sindicale

(urmăre din pag. 1)

Colective de muncă la nivel de județ sau chiar de unitate școlară, avându-se în vedere că Sindicatul Învățământ Neamț este reprezentativ în toate școlile, fapt recunoscut prin hotărâre judecătorească. S-a discutat apoi despre păstrarea unității sindicale, de la nivel județean la federativ sau confederativ, – Federația sindicatelor din învățământ având, după cel mai recent recensământ, 170.000 de membri și fiind cea mai mare din România – despre creșterea eficienței managementului organizațiilor sindicale, despre funcționarea principiului solidarității în cadrul organizațiilor, despre parteneriatele încheiate cu diferiți agenți economici în vederea obținerii unor beneficii pentru membrii de sindicat. A fost relatată, de asemenea, implicarea SSLICS Neamț în proiectul european privind Egalitatea de Șanse, un proiect realizat cu mai mulți parteneri străini, care a avut Conferința de închidere în 29 noiembrie, organizarea unor cursuri de formare sindicală și profesională, preocuparea de a obține bilete de tratament, pentru colegii care au solicitat acest lucru. Presa a fost informată și despre implicarea sindicatului în Comisiile Paritare cu ISJ, Comisia de Dialog de pe lângă Prefectura Neamț, Comisia pentru Egalitatea de Șanse, Consiliile de administrație ale ISJ, ale unităților școlare, Comisiile pentru acordarea gradărilor de merit, pentru mobilitatea cadrelor didactice etc. S-a subliniat faptul că, din păcate, sindicatul are doar rol de observator, dar trebuie să fie prezent la fața locului pentru a sesiza și a îndrepta unele intenții de încălcare a legii. Despre acțiunile în instanță, președintele SSLICS Neamț a declarat: „E trist că într-un stat de drept trebuie să mergem în instanță ca să se aplice niște prevederi legale. Ba, mai mult, după ce obținem sentințe jude-

romănesc, că sindicatul se desolidarizează și nu va apăra niciodată asemenea oameni care trebuie pedepsiți conform legilor în vigoare, dar de aici, până la a generaliza o asemenea anatamă, este „un fapt de neconcepție”.

„Nu sunt cele mai bune condiții în toate școlile pentru asigurarea actului didactic! – a atras atenția dl. Gabriel Ploscă. Statul nu asigură o finanțare optimă pentru ca școlile să beneficieze de resursele necesare înlocuirii mobilierului deteriorat, pentru materiale didactice, inclusiv pentru hârtie și imprimantă. Sărim la fondul clasei de parcă ar fi izbucnit Al Patrulea Război Mondial! Fondul clasei exista și înainte și nu au apărut atâtea discuții. Sigur, banii trebuie strânși și cheltuiți de părinți, pentru dotările pe care vor să le facă în clase, ori pentru material didactic. Sunt unități școlare care n-au nici măcar bani de cretă... Cred că avem datoria cu toții să redăm demnitatea profesiei de dascăl. Prin comportament, atitudine, prin asigurarea de către Guvern a bugetului necesar în învățământ”.

Ionel Hociung, vicepreședinte al SSLICS Neamț, preluând ideea, a vorbit în continuare despre campania de denigrare susținută de presa centrală, o „acțiune nedreaptă și tendențioasă” care aruncă o lumină proastă asupra întregului corp profesoral și a subliniat:

„Fondurile strânse de părinți, îndeosebi pentru cheltuieli materiale, ajung de la repararea și achiziționarea de mobilier școlar, la decontarea unor servicii de securitate – să zicem. Sunt lucruri care nu s-ar fi putut rezolva niciodată cu bani din bugetul național.”

Livia Nicolae, lider de sindicat la Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu” și membră în Consiliul Județean al Sindicatului Învățământ Neamț a vorbit despre subfinanțarea școlii românești și a accentuat faptul că „De câte ori

am făcut o grevă, scopul a fost același: să cerem mai mulți bani pentru învățământ, pentru tot sistemul, n-am ieșit în stradă strict pentru salariile noastre. Am dorit ca nimeni să nu mai aducă bani de acasă pentru rechizite, pentru hârtie de imprimantă etc. Apoi a dat câteva exemple concrete, elocvente pentru gândirea îngustă a celor de la „centru”: „Înainte de orice examen suntem întrebați care este numărul exact de participanți și ne trimit câte o foaie de examen pentru fiecare elev. Or, dacă un elev greșește și mai cere o foaie, eu ce să fac? Să-i îngărădesc dreptul de a face lucrarea? Și atunci suntem nevoiți fie să punem noi bani și să cumpărăm un top de hârtie, etichete, fie să apelăm la părinți”.

Gabriela Grigore, secretar general al SSLICS Neamț, consideră că starea actuală a învățământului românesc este urmarea acumulării în timp a unor erori și disfuncționalități de care suntem vinovați cu toții: școală, părinți, guvernanți. Pentru însănătoșirea climatului moral din școală – care trebuie judecat cu atenție și diferențiat – este nevoie de respectarea legilor și de către părinți, este nevoie ca noul Cod de Etică pe care îl tot propune Ministerul Educației să fie un cod mai aplicat, mai puțin teoretizant, dar mai lucid și mai practic. Gabriela Grigore a mai precizat că Legea Educației Naționale nu e aplicabilă nici după trei ani de la apariție pentru că așteaptă un set de 96 de acte normative care ar fi trebuit emise în opt luni de la apariție:

„Trebuie să se realizeze aceste acte normative sănt extrem de importante și de așteptate, unul vizează regulamentul de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, unul este metodologia cadru de organizare și funcționare a consiliilor de administrație din școli și mai așteptăm cu mare interes metodologia de organizare a concursurilor pentru directori. Fără aceste trei documente obligatorii, sistemul nu poate funcționa normal și de aceea apar atâtea conflicte”.

Au participat: Livia NICOLAE, lider de sindicat la Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu” și membră în Consiliul Județean al Sindicatului Învățământ Neamț, Gabriel PLOSCĂ, președinte, Gabriela GRIGORE, secretar general și Ionel HOCIUNG, vicepreședinte al SSLICS Neamț (în foto, de la stânga la dreapta)

cătorești pentru respectarea lor, nici așa nu le vedem aplicate prea ușor”. Referirea se făcea la recăpătarea unor drepturi ale dascălilor și, legat de aceasta, s-a arătat că nici în acest an bugetul alocat Educației nu se încadrează în limita stabilită de lege, fiind doar 3,2% din produsul intern brut. Prin comparație, acest procent este de 7,9% în Islanda, iar media pe UE este de 5,8%. A urmat apoi o demonstrație a faptului că veniturile dascălilor au scăzut față de 2008 (salariul net în 2013 – 1.466 de lei, față de 1.538), numărul școlilor a scăzut și el – de la 29.815 unități în 1996, la 27.204, în 2011 – iar, la plata cu ora, tarifele în euro sunt cele mai mici din Europa (România – 2,92; Luxemburg – 85; Ungaria – 16; Cehia – 17; Danemarca – 57; Germania – 54 etc.). Iar concluzia este una singură: Suntem la coada Europei și pentru că finanțarea școlilor per elev este total nefericită, și nu concordă deloc cu vremurile! Este vorba despre costul standard per elev în urban și per rural, respectiv de 2492 de lei de elev în școli urbane și de 2866 de lei de elev în școli rurale.

Referitor la cazul învățătoarei de la Școala 10 din București, a fost exprimat regretul că mai există asemenea cazuri, că ele sunt nesemnificative pentru învățământul

„Denigratorii lui Eminescu sunt detestabili..”

Cine este Mihai Eminescu și de ce este atât de contemporan?

Atât de contemporan și de contestat. Românii văd în el un poet național. Această sintagmă enervează multă lume, dar eu cred că are acoperire. Dacă atâtea generații de cititori îl caută și îl consideră poetul esențial al românilor, trebuie să-l luăm în seamă. După părerea mea, orice formulă nu ar rezista, dacă nu ar exista substanță lirică. Adevărul este că ne place Eminescu. Eu personal l-am citit de câteva ori, prima dată când eram foarte tânăr, ultima dată l-am recitat când trebuia să scriu despre el în „Dicționarul general al Literaturii române”. Mare poet, după părerea mea. În același timp simt că nu este un poet care să reziste în totalitate, sunt versuri care s-au datat.

Se întâmplă cu toată lumea. Când citim la 18 ani ne place un Eminescu, ne place „Luceafărul”, ne plac poeziile lui de dragoste, ne place „Sara pe deal”. Lui Cioran îi plăcea „Rugăciunea unui dac”, Ion Barbu spunea că Eminescu cel adevărat este cel din „Odă în metru antic”, Nichita Stănescu zicea că modernitatea românească începe cu „Odă în metru antic”. În ce mă privește, îmi place Eminescu din „Scrisori”, îmi place Eminescu din „Odă în metru antic”, îmi place un Eminescu pe care îl citesc cu sensibilitatea mea de om care a trecut prin neomodernitate și prin postmodernitate. Noica avea dreptate când zicea că „nu ne întoarcem niciodată cu mâinile goale când îl căutam pe Eminescu și îl consultăm”.

Din literatura mondială cu cine am putea să îl comparăm pe Eminescu?

Asemenea comparații nu sunt favorabile poezilor români, pentru că limba noastră are circulația pe care o are. Iar traduceri din Eminescu nu sunt prea reușite. În limba franceză, Eminescu este aproape de necitit. Mai ușor au fost traduși Blaga, Marin Sorescu, dar aproape deloc Bacovia. Poezia muzicală, poezia care folosește formele tradiționale de seducție lirică are puține șanse să fie tradusă.

Eminescu a apărut la sfârșitul romantismului, nu este un epigon. Acest lucru a fost dovedit de Călinescu și de alții. Este un poet care vine la sfârșitul romantismului cu o sensibilitate răsariteană, cu cultura lui germană și cu sensibi-

litatea sa românească. Trebuie să îl judecăm în funcție de romantici, cu un Hölderlin, mai puțin cu francezi. Deși au fost descoperite note baudelairene într-un poem al acestuia.

Ar fi meritat Mihai Eminescu un Premiu Nobel pentru literatură?

Ar fi meritat! Dar cum premiul Nobel nu se dă postum, am ratat. Ca și în cazul lui Argezi, lui Blaga, Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Ion Barbu. Marin Preda merita și el un Premiul Nobel. Dacă din generația actuală are cineva vreo șansă la Premiul Nobel?

Sincer vorbind, nu. Sunt scriitorii care ar merita propuși. Mă gândesc la Buzura, la Breban, dar mă tem că nu au șanse și nici nu îi susține cineva.

Credeți că generația tânără mai citește poezie?

E o întrebare care mă preocupă. Zilele acestea am citit câteva volume de versuri care mi-au fost propuse de către colaboratorii mei mai tineri. Aceștia fac o poezie minimalistă. Poezie care renunță la marile mituri, renunță la formele tradiționale poetice. Este un fenomen interesant, dar după părerea mea nu este un fenomen de profunzime și nici de durată. Marea bucurie și marea revelație a fost când am citit volumul lui Ion Mureșan, dar el nu mai este un poet tânăr, el este un poet optezecist. Vreau să îl propun pentru un premiu, pe care să îl dăm zilele acestea.

Dar tinerii mai citesc Eminescu?

Nu mai știu ultima generație și m-ar interesa. Dacă ne luăm după reacția pe care au avut-o tinerii în ani 90 când au publicat un număr în „Dilema” în care îl contestau pe Eminescu, ar

trebui să tragem o concluzie negativă că Eminescu este citit numai pentru a fi contestat.

Există două categorii nefericite de cititori ai lui Eminescu. Prima este formată din zelatorii lui Eminescu, cei care au epuizat toate superlativalele, cei care vorbesc în limbaj de eternă sărbătoare despre Eminescu, fără să spună ceva esențial.

A doua categorie numeroasă, poate chiar mai numeroasă decât prima, este categoria denigratorilor, a celor care îl contestă total pe Eminescu, care spun că este un poet datat, prăfuit, un prozator nul și este un filozof al culturii, de asemenea nul și expirat.

Greșesc, după părerea mea, ambele categorii. Unii pentru că îl izolează pe Eminescu și vor să îl transforme într-un muzeu. Eminescu este un fenomen viu și fiind un mare poet se lasă judecat de toate generațiile și rezistă. Ceilalți, denigratorii lui, sunt după părerea mea detestabili, chiar penibili pentru că ori nu pricep ce reprezintă Eminescu pentru poezia românească și chiar cea universală, ori pricep și sunt răuvoitori. Eminescu este un poet viu, care poate să-ți placă sau să-ți fi placă mai puțin. Sunt poezii care sunt datate, dar sunt altele foarte puternice. Să citim scrisorile lui, blestemele lui și să recitim „Odă în metru antic”. Este un poet foarte puternic.

Foștii mei studenți care acum sunt profesori de limba română îmi spun că Eminescu place în continuare în școală. Lectura poeziei începe în școală. Depinde foarte mult de profesori, care deschid sensibilitatea și știu ce să recomande din Eminescu. Tinerii citesc mai puțin critică literară, dar ascultă de profesorii lor. Dacă ai noroc de un profesor bun, ți-ai format sensibilitatea.

Vom avea șansa unui nou Eminescu?

Nu știu. Orice critic așteaptă un nou Eminescu. Vă amintiți parabola lui Lovinescu care spunea că toată viața lui a așteptat cu ușa deschisă neîncuțată ca să apară un nou Eminescu. Dar au apărut Ion Barbu, Liviu Rebreanu, Hortensia Papadat Bengescu, Camil Petrescu, Anton Holban, mari scriitori din prima jumătate a secolului. A apărut Nichita Stănescu pentru generația mea, Marin Sorescu....

(Interviu acordat de Eugen SIMION pentru romanialibera.ro, 15 ianuarie 2011)

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Mesajul poetei Ana Blandiana

(urmare din pag. 1)

Românești, căruia i-au reproșat de la calificativul de „poet național” până la faptul că statuile îl prezintă mai frumos decât în realitate, de la faptul că nu este suficient de politicaly correct, până la melodicitatea versurilor, considerată expirată.

Pe fundalul acestor distrugerii de jos sau de sus a etalonului de platină a spiritualității

noastre, dezvelirea la Piatra-Neamț a unui monument al Poetului capătă o semnificație care transcende importanța locului și a momentului. Este o dovadă că, amintindu-ne de Eminescu, ne amintim de noi înșine și ne descoperim, cu neamă sperată emoție, vii. Cultul eminescian – punct de sprijin în posteritate nu pentru el, ci pentru noi – este cea mai vibrantă dovadă a supraviețuirii noastre.

Ianuarie 2014

Dezvelirea bustului lui Mihai Eminescu

Marti, 14 ianuarie, a avut loc **ceremonia dezvelirii bustului lui Mihai Eminescu**. Au participat reprezentanți ai autorităților locale, dar și invitați speciali: academicianul Nicolae Manolescu, ambasadorul României la UNESCO și președintele Uniunii Scriitorilor din România, Gabriel Chifu vicepreședintele Uniunii Scriitorilor din România, academicianul Valeriu D. Cotea și nu în ultimul

rând Cassian Maria Spiridon, președintele Filialei Iași a Uniunii Scriitorilor din România.

Era nevoie de un bust al lui Eminescu aici, la Piatra Neamț, a spus **Adrian Alui Gheorghe**, inițiatorul proiectului, pentru că avem nevoie de repere culturale, iar prezența marelui poet aici are darul de a sacraliza comunitatea culturală, socială și în general această zonă. Am avut multe mesaje de la pietreni, entuziasmați de

acest proiect, astfel că următorul bust pe care-l vom realiza va fi cel al lui Caragiale. (...). Suntem oraș turistic, avem nevoie de statui pentru că ele ne fixează în cultura neamului și contribuie la înnoirea spațiului urban.

Bustul poetului Mihai Eminescu este opera sculptorului Lucian Tudorache, este realizat din bronz și este așezat pe un soclu din travertin pe esplanada din fața Bibliotecii G.T. Kirileanu.

PROMOVAREA PRIN ACTIVITĂȚI INOVATOARE A EGALITĂȚII DE ȘANSE ȘI DE GEN ÎN CADRUL ORGANIZAȚIILOR PARTENERILOR SOCIALI, CU ACCENT PE INSTITUȚIILE DE EDUCAȚIE

Activitatea 4: Program pentru informarea și creșterea conștientizării privind egalitatea de gen și de șanse în rândul partenerilor sociali din cele 3 regiuni și în instituțiile de educație.

Sub-Activitatea 4.1: Organizarea a 3 seminarii OST (Open Space Technology) de 4 zile în cele 3 Regiuni Seminarul OST – Bistrița, 3-6 decembrie 2012

Buletin informativ nr. 18

Scopul principal al seminarului OST de la Bistrița, din perioada 3-6 decembrie 2012, a fost acela de a genera dezbateri pe tema „Accesul egal pe piața muncii, alături de experții partenerilor naționali și transnaționali, alături

de experții locali, în vederea elaborării unui set de instrumente inovatoare destinate grupului țintă”.

Tematica abordată

Comunicările (prezentate oral și în format powerpoint) au vizat

următoarele aspecte de actualitate, cum ar fi:

- Conceptul de egalitate de șanse și de gen – noțiuni generale (legislație, regulamente și politici în mod general);

- Discriminarea ca fenomen: concept, tipuri de discriminare, consecințe;

- Accesul egal pe piața muncii, în vederea promovării conținutului unui set de instrumente inovatoare destinate grupului țintă;

- Informații privind realizarea platformei proiectului, despre conținuturile care urmează a fi postate și despre modul de utilizare;

- Prezentarea lucrării: „Ghid privind egalitatea de șanse și de gen în România”, realizat anterior, ca punct de plecare în elaborarea conținutului setului de instrumente inovatoare;

- Prezentarea metodologiei de desfășurare a seminariilor, stabilirea grupurilor de lucru și agențele secundare pentru zilele în care se vor desfășura activitățile OST-ului;

- Egalitate de șanse și de gen/toleranța – criza unui concept

– elaborare de flyere informative;

- Acces egal pe piața muncii a femeilor și a persoanelor aparținând grupurilor vulnerabile, prin conștientizarea principiului egalității de șanse și de gen. Eliminarea practicilor discriminatorii la locul de muncă. Facilitarea accesului pe piața muncii a grupurilor

vulnerabile – elaborare de minighid;

- Școala incluzivă – o necesitate în educația actuală. Elaborare curs on-line postat pe website-ul proiectului www.equal.ro; Cursul va fi acreditat și se va desfășura în

sistem blended learning, prin utilizarea platformei proiectului;

- Educație pentru egalitatea de gen și de șansă la nivelul curriculum-ului la decizia școlii, din perspectiva accesului egal pe piața muncii – CDS/CDL;

- Voluntariat în promovarea egalității de gen și de șansă – promovare acțiunii de voluntariat „Ajută-i să meargă la școală”.

Rezultate obținute

Materialele prezentate, prelegerile susținute și discuțiile purtate au vizat în general următoarele aspecte:

- A fost evidențiată necesitatea înființării și/sau extinderii serviciilor de informare și consiliere pentru un număr cât mai mare de persoane, pentru a spori conștientizarea acestora cu privire la pericolul discriminării și pentru a încuraja totodată schimbul de bune practici;

- Participanții au fost familiarizați cu tipuri noi de instrumente inovatoare, care, prin calitatea imaginii, a mesajului transmis să atragă atenția tuturor celor implicați din grupul țintă și nu numai;

- Participanții au fost familiarizați cu metodologia desfășurării OST-urilor;

- Participanții au căzut de

acord că școala incluzivă, cu înțelegerea ei problematică, necesită o abordare serioasă, nouă, în concordanță cu noile legislații și cu realitățile pe care nu le putem ignora;

- S-au făcut o prezentare și o

sinteză a ghidului realizat deja în cadrul proiectului „Ghid privind Egalitatea de șanse și de gen în România”;

- Participanții s-au familiarizat cu instrumente inovatoare de lucru și au căzut de acord că acestea pot fi extrem de atractive și eficiente prin calitate, imagine și mesaj și că ar trebui extinse și diversificate;

Informații privind organizarea evenimentului

OST-ul cu tema „Accesul egal pe piața muncii în vederea elaborării conținutului unui set de instrumente inovatoare destinate grupului țintă” a avut loc în perioada 3-6.12.2012 la Bistrița, în saloanele 3 și 4 din cadrul Hotelului Bistrița, str. Petru Rareș, nr. 2.

Organizatorul acestui workshop a fost: Uniunea Județeană a Sindicatelor Libere din Învățământ Bistrița-Năsăud.

Invitațiile de participare au fost înmânate direct sau transmise prin e-mail următorilor factori interesați:

1. Inspectoratul Școlar Județean Bistrița-Năsăud
2. Casa Corpului Didactic Bistrița
3. Agenția Județeană pentru Prestații Sociale

PROMOVAREA PRIN ACTIVITĂȚI INOVATOARE A EGALITĂȚII DE ȘANSE ȘI DE GEN ÎN CADRUL ORGANIZAȚIILOR PARTENERILOR SOCIALI, CU ACCENT PE INSTITUȚIILE DE EDUCAȚIE

4. Instituții de învățământ...
5. Inspectoratul Teritorial de Muncă
6. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Bistrița-Năsăud
7. ONG-uri...
8. Presa locală și centrală.

De asemenea, pe site-ul www.usjlibn.ro au fost postate afișul, invitația de participare și informații despre acest eveniment. Pentru buna desfășurare a workshop-ului, sălile au fost dotate cu echipamente și materiale adecvate acestei acțiuni: cabine de interpretariat pentru 3 limbi străine, microfoane, 3 videoproiectoare, ecrane, 3 laptopuri cu conexiune de internet wireless, 3 flip-charturi, hârtie, markere etc.

Expunerile susținute au fost următoarele:

- Prezentarea lucrării „Ghid privind Egalitatea de șanse și de gen în România”;
- „Școala incluzivă – premisă a accesului egal pe piața muncii”;
- Modele de programe școlare CDS/CDI;
- Prezentarea metodologiei de desfășurare a seminariilor OST;
- Prezentarea unor flyere informative;
- Prezentarea unui program pentru informarea și creșterea conștientizării privind egalitatea de gen și de șansă în rândul partenerilor sociali din cele 3 regiuni și în instituțiile de educație;
- Planificarea acțiunilor și repartizarea responsabilităților pentru implementarea propunerilor care au reușit din dezbaterile din cadrul seminariilor OST.

Concluzii:

Workshop-ul cu tema *Accesul egal pe piața muncii, alături de experții partenerilor naționali și transnaționali, de experți locali, în vederea elaborării conținutului unui set de instrumente inovatoare destinate grupului țintă*, care s-a desfășurat pe parcursul a 4 zile a avut ca principal rezultat faptul că a făcut cunoscut proiectul nostru și altor persoane din instituții interesate, că au fost făcute cunoscute instrumente inovatoare, auxiliare didactice care încearcă să prezinte într-o manieră nouă, modernă, atractivă, tematica lansată de proiect. Apoi, faptul că s-a reușit întâlnirea și colaborarea unui număr mare de cadre didactice, persoane din alte instituții interesate care au dezbătut tema propusă, au discutat, au venit cu idei și păreri care să contribuie la elaborarea altor instrumente inovatoare.

Reprezentanții instituțiilor participante au căzut de acord cu

faptul că astfel de inițiative sunt utile și că elaborarea unor instrumente inovatoare atractive și auxiliare didactice contribuie eficient la schimbarea mentalităților de până acum. Pentru toate activitățile, organizatorii au pus la

dispoziția participanților servicii de xeroxare, redactare de materiale, s-au asigurat suportul tehnic necesar, diplome și adeverințe de participare, decontări. În privința decontului unor cheltuieli, participanții au fost solicitați din timp să se înscrie pe lista celor care au nevoie de cazare. Astfel, s-au înscris un număr de persoane. Pentru acestea s-au rezervat camere duble și camere în regim „single”. Camerele au fost rezervate la Hotelul Bistrița, str. Petru Rareș, nr. 2, Bistrița.

Persoanele participante la OST au interacționat permanent cu membrii echipei de implementare, au completat formularele tipizate. La sfârșitul activităților, managerul de proiect, prof. Gabriel Ploscă a înmănat fiecărui participant

diploma prin care se recunoaște contribuția pe care a avut-o în cadrul OST-ului desfășurat pe parcursul celor patru zile.

În urma discuțiilor purtate pe parcursul lucrărilor și în cadrul dezbaterilor, s-a ajuns la următoarele concluzii:

- necesitatea informării copiilor de toate vârstele asupra principiului egalității de șanse;
- necesitatea elaborării și distribuției de instrumente inovatoare cât mai diverse, care, prin formă, grafică, mesaj și calitate să atragă atenția tuturor asupra acestei tematici;
- necesitatea realizării platformei „EQUAL” care să fie accesată de către cât mai multe persoane, atât din grupurile țintă din cele 6 unități școlare din

județul nostru, cât și din instituții interesate;

- să facem în continuare cunoscut proiectul nostru, temele abordate și urmărite, prin toate mijloacele de comunicare posibile în cât mai multe medii și instituții de educație;

Importanța implementării unor programe CDS/CDI la nivelul învățământului primar, gimnazial și liceal care să abordeze tematica discriminării și egalității de șanse în educație.

www.equal.ro
platforma.equal.ro

PROMOVAREA PRIN ACTIVITĂȚI INOVATOARE A EGALITĂȚII DE ȘANSE ȘI DE GEN ÎN CADRUL ORGANIZAȚIILOR PARTENERILOR SOCIALI, CU ACCENT PE INSTITUȚIILE DE EDUCAȚIE

Activitatea 4: Program pentru informarea și creșterea conștientizării privind egalitatea de gen și de șanse în rândul partenerilor sociali din cele 3 regiuni și în instituțiile de educație.

Sub-Activitatea 4.1: Organizarea a 3 seminarii OST (Open Space Technology) de 4 zile în cele 3 Regiuni

Buletin informativ nr. 19

Seminariile OST au vizat debateri pe tema accesului egal pe piața muncii, alături de experții partenerilor naționali și transnaționali, de experți locali, în vederea elaborării conținutului unui set de **instrumente inovatoare** destinate grupului țintă, care vor fi puse la dispoziția tinerilor pentru a promova egalitatea de șanse în rândul copiilor și tinerilor în cadrul școlilor implicate în acest proiect. Produsele atelierelor de

lucru, din cadrul seminariilor OST au fost: flyere informative, minighid, broșură, curs on-line, postat pe web-site-ul proiectului www.equal.ro, caiete de lucru pentru preșcolari și școlari.

Diferiți, dar egali! – auxiliare didactice

Deși suntem diferiți

În clasa noastră sunt copii
Mai liniștiți și mai zgłobii
Cu ochi căprui, cu ochelari,

Sportivi și pictori, meșteri mari,
Sunt fete cu codițe-n vânt,
Băieți cu fotbalul în gând,
Matematicieni vestiți
Și pictori nemaipomeniți,
Suntem înalți sau potriviți
Și împreună învățăm.
Suntem atât de diferiți...
Și totuși cum ne acceptăm?

Motto: *Fiecare copil este unic!*

Activitatea educatorului devine și mai provocatoare atunci când are în clasă elevi diferiți, unii cu potențial în limitele normalității, alții înalt abilitați și alții cu cerințe educaționale suplimentare.

Diversitate! Poate că utilizând acest termen am putea caracteriza realitatea școlii românești.

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

În 2014 vor avea loc alegeri europarlamentare în perioada 22-25 mai. În decembrie sunt prevăzute a se desfășura alegerile prezidențiale în România.

■ Sfântul Sinod a proclamat 2014 ca Anul omagial euharistic (al Sfintei Spovedanii și al Sfintei Împărțășanii) și Anul comemorativ al Sfinților Martiri Brâncoveni în Patriarhia Română.

■ În 2014 se împlinesc 25 de ani de la Revoluția din Decembrie '89 și tot atât de la căderea regimurilor comuniste în statele din Europa Centrală și de Răsărit.

■ În luna martie se împlinesc zece ani de la aderarea României la NATO.

La 29 martie 2004, România devenea membru cu drepturi depline al Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (NATO), alături de

alte șase state – Bulgaria, Estonia, Lituania, Letonia, Slovacia și Slovenia, cu prilejul ceremoniei de depunere a instrumentelor de ratificare a protocoalelor de aderare la NATO, organizată la Departamentul de Stat al SUA din Washin-

2014 Evenimente semnificative

gton. Numărul membrilor Alianței ajungea la 26, fiind cea mai amplă extindere a organizației.

Premierul de la acea dată, Adrian Năstase, a depus instrumentele de aderare a României la NATO în cadrul unei ceremonii prezidate de secretarul de stat american, Colin Powell, și a fost

primit, la Casa Albă, alături de șefii de guvern ai celorlalte șase state, de președintele american, George W. Bush. La 15 aprilie 2004, la Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa (SHAPE) de la Mons, Belgia, s-a desfășurat ceremonia de ridicare a drapelului celor șapte noi state membre ale NATO – România, Bulgaria, Estonia, Letonia, Lituania, Slovenia și Slovacia, festivitate ce marca intrarea cu drepturi depline a acestora în structurile Alianței.

■ Tot în martie se împlinesc 125 de ani de la înființarea Agenției Naționale de Presă AGERPRES. La 15/27 martie 1889, apărea Agenția Telegrafică a României, prima agenție de presă a statului român. AGERPRES este continuatoarea acestei agenții.

PROMOVAREA PRIN ACTIVITĂȚI INOVATOARE A EGALITĂȚII DE ȘANSE ȘI DE GEN ÎN CADRUL ORGANIZAȚIILOR PARTENERILOR SOCIALI, CU ACCENT PE INSTITUȚIILE DE EDUCAȚIE

Copii veseli sau mai triști, care învață mai bine sau au eșec școlar, liniștiți în bănci sau alergând pe holuri – sunt aspecte pe care le sesizezi într-o școală. Cum să procedezi, astfel încât, toți acești copii să poată beneficia de egalitate de șanse și să-și dezvolte la maxim potențialul psihoindividual?

Idealul educațional constă în dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și în asumarea unui sistem de valori care sunt necesare pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, pentru participarea cetățenească activă în societate, pentru incluziune socială și pentru angajare pe piața muncii. Ce metode să utilizezi astfel încât să te apropii de ceea ce Legea Educației Naționale numește „idealul educațional”?

Abordarea individualizată și diferențiată este un răspuns atunci când ne referim la desfășurarea orelor la diferite discipline. Învățarea diferențiată presupune adaptarea pro-

cesului instructiv – educativ la potențialul individual, la ritmul și stilul de învățare al elevului, la interesele și abilitățile fiecăruia.

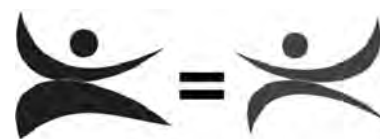
Profesor Ionela-Meda ȘTIRBU

În vederea promovării schimbului de idei și bune practici rezultate din activitățile curente, **grupul de lucru**, constituit în cadrul proiectului POSDRU/97/6.3/S/ 63072 „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educare” format din: profesor metodist Elena-Roxana Irina, profesor metodist Mihaela Popa, prof. învă. preșcolar Ana Hârțan, prof. învă. primar Cristina Herdeș, prof. Mihaela Humă, prof. învă. primar Anca Iorga, prof. învă. preșcolar Rodica Savu, învățător Gabriela Grigore, a definitivat **caietele de lucru pentru preșcolari și școlari**, auxiliare didactice cu referire la egalitatea de șanse, în special de gen, de etnie, mediu social etc., ținând cont de categoria de vârstă, conținut

(exerciții complexe și variate, cu un nivel de dificultate spre care copilul să poată trece treptat, care combină imaginile cu exercițiile), abilitățile formate, design.

De asemenea, grupul de lucru a realizat **fly-ere informative**.

„Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educare” – POSDRU/97/6.3/S/63072.

www.equal.ro
platforma.equal.ro

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

■ În acest an se împlinesc 125 de ani de la moartea lui Mihai Eminescu (15 iunie 1889), Ion Creangă (31 decembrie 1889), Veronica Micle (3 august 1889).

■ În 2014 se va marca împlinirea a 100 de ani de la declanșarea Primului Război Mondial și declararea neutralității României și tot atâția ani de la moartea primului rege al României Carol I (1866-1914) și urcarea pe tron a regelui Ferdinand (1914-1927).

■ În septembrie se vor marca 75 de ani de la declanșarea celui de-al Doilea Război Mondial (1939-1945).

■ 70 de ani de la întoarcerea armelor de către Armata Română și participarea României la cel de-al Doilea Război Mondial alături de

coaliția antifascistă se vor împlini la 23 august.

■ În decembrie se împlinesc 150 de ani de la înființarea Curții de Conturi și Senatului României. Tot în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza (1859-1866) și tot în 1864 a fost

2014 Evenimente semnificative

adoptat actul cu caracter constituțional – Statutul dezvoltator al Convenției de la Paris, dar și Codul civil, Reforma învățământului.

PERSONALITĂȚI ALE ANULUI

Aristofan, dramaturg antic, „părintele co-

mediei” (446-386 î. Hr.) 2460 de ani de la naștere.

Bacon, Roger, filozof și naturalist englez al Evului Mediu timpuriu (cca 1214 – cca 1292) 800 de ani de la naștere.

Confucius (Kong Fuzi), filozof chinez (551 î. Hr. – 479 î. Hr.) 2565 de ani de la naștere.

Vasile Lupu, domn al Moldovei, anii 1634-1653 – 380 de ani de la domnie.

Rabelais, François, scriitor francez (1494-1553) 520 de ani de la naștere.

Sofocle (Sophokles), poet, dramaturg al Greciei antice (cca 496 î. Hr. – 405 î. Hr.) 2510 ani de la naștere.

Cel mai frumos dar de Crăciun...

Are numărul 123566 și, ca orice Brevet de invenție, co-perța în nuanțe bleu-ciel transmite o emoție aparte nu doar prin titlul în sine, ci, mai ales, prin acea încadratură aparte din care se distinge pecetea Institutului de

țării de Construcții de Mașini, specializarea T.C.M., din cadrul Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” Iași.

În descrierea invenției, primul pasaj spune că este vorba despre „un dispozitiv pentru studierea evoluției degajării și a valorii interstițiului în cazul prelucrării prin eroziune electrochimică, prin depasivare forțată hidrodinamică a unui semifabricat...”, adică, pentru cei mai puțin avizați un fel de pășarească, de limbă S.F., dar care pentru absolventa de T.C.M. este precum un poem de Eminescu, la filologi, ceva ce adună în panoplia performanțelor profesorului Nicoleta Danci un șir de amintiri care nu se termină cu cel mai frumos dar din ajunul Crăciunului abia trecut. „Povestea aceasta pot să spun că a început încă din amfiteatru, de la facultate, unde am avut bucuria să-l cunosc pe Conf. Univ. Dr. Ing. Laurențiu Slătineanu, la care am luat 10 la examen. Era la catedra de „tehnologii neconvenționale”, un profesor și un OM deosebit care mi-a stârnit interesul pentru ceea ce, atunci, credeam că voi face în viață. După absolvire l-am avut co-ordonator, în anul 2003, la lucrarea de gradul I pe care am susținut-o la actualul Colegiu Tehnic <<Petru Poni>> din Roman unde am predat peste zece ani discipline tehnologice și, ulterior, Informatica. De acolo a început marea <<aventură>> cu înscrierea la doctorat, apoi ani de muncă, cu navetă la Iași, la universitate, pentru experiențele de laborator care de fiecare dată se desfășurau sub coordonarea maestrului meu din studenție, prezențe la conferințe, materiale publicate și tot ceea ce presupune acest parcurs care în cazul disciplinelor tehnice nu este deloc simplu, mai cu seamă că este vorba despre o invenție ce vizează gama <<high technology>>”, își amintește „profa de info” de la Săbăoani care

s-a oprit când mai avea doar să-și susțină lucrarea de doctorat, asta din pricina unui ghinion, un șoc de curent care i-a distrus hardul calculatorului personal unde avea salvate toate datele adunate pe parcursul experiențelor de la Iași...

„Mi-am dorit mereu să performez la catedră”...

Ani de zile și-a plâns în pumni, însă, acum, brevetul, darul ei de „Neculaș”, i-a dat aripi, iar cum vocația sa a fost întotdeauna de învingătoare este hotărâtă s-o ia de la capăt și asta nu pentru a-și trece în fală prefixul „Dr.”, înaintea numelui, acolo, pe o carte de vizită, ci pentru a finaliza ceea ce odată aproape că era un vis, la vremea când nu se pomenea încă de „copy-paste” printre „doctori”. Argumentele îi stau alături, ca o pavăză, ca o temelie pe care a urcat treaptă cu treaptă încă de pe vremea jocurilor cu păpuși.

„Mi-am dorit mereu să performez la catedră, să predau, să cunosc, să-i fac și pe alții să cunoască. Eram mică și țin minte cât mă mai certa mama deoarece foloseam ușa de la sifonier pe post de tablă, pe care o mângăleam, în legea mea, cu creta de la mașina de cusut. Aliniam păpușile și le predam ca la școală, ba le mai puneam și note, iar pe unele pe care le socoteam eu mai puțin silitoare le mai și certam și le amenințam că n-o să treacă clasa. Amintiri minunate pe care, mai târziu, chiar mi-am clădit visele și împlinirile profesionale”, mărturisește proaspătul inventator pentru care „meseria asta, de dascăl, cu toate

neajunsurile din ultimii ani, este ceva ce nu se poate cumpăni cu nimic pe lume, deoarece bucuria cea mare vine din ceea ce dăruiești, iar cine reușește împlinește nu doar un criteriu profesional, ci și Legea lui Dumnezeu”...

Doctorand, absolventă a două cursuri post-universitare, de doi ani, fiecare, expert AEL și colaborator, în calitate de specialist, în cadrul Comisiei Județene de Autorizare a Furnizorilor de Formare Profesională a Adulților Neamț, așa se vede mergând mai departe, ea și copiii ei pe care niciodată nu i-a privit de la înălțimea catedrei, ci așa, duhovnicește, cu dragoste și cu răbdare. Premiantă de când a pășit în clasa I și premiată, ca dascăl, nu într-atâta încât să întoarcă paginile ziarelor pe dos, însă îndeajuns încât să-și țină mereu aproape armata ei de ucenici, Nicoleta Danci, „profa” cu alură adolescentină de la Săbăoani, nu crede deloc în lacrimi ci doar în minunile pe care le-a însușit de la Domnul Trandafir, ajuns parcă tot mai adesea doar un trofeu botezat cu acest nume într-o Românie în care școala parcă-și deschide în fiecare dimineață porțile pentru a-l primi, cu căldura și cu dragostea-i de odinioară...

Stat pentru Invenții și Mărci (O.S.I.M.), legată-n tricolor, deasupra căreia, în grupul de cinci (co)autori, stă scris cu majuscule „Gușă Nicoleta”, numele pe care-l purta cu circa șase ani în urmă Nicoleta Danci, în prezent profesor de Informatică la Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” din comuna Săbăoani, unde predă din 2009.

„Am primit plicul acasă, pe la sfârșitul lunii decembrie 2013, în primele zile de vacanță, chiar în ajunul sărbătorilor de iarnă. Este cel mai frumos dar de Crăciun pe care l-am primit vreodată, iar ca totul să fie în ton cu bucuria aceasta, pe ștampila de la Registratura generală a O.S.I.M. figurează un număr și data de 6 decembrie 2013, adică tocmai sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae, care este și ziua mea onomastică”, a mărturisit cu emoție Prof. Nicoleta Danci, absolventă în 1993 a Facul-

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Anul care abia s-a încheiat a fost unul de excepție pentru componentele echipei de lupte libere feminin care evoluează în cadrul Clubului Athletic Roman, panoplia succeselor naționale din 2013 adăugând rezultate de top la nivel continental, performanțe decisive în clasamentul celor mai buni sportivi în care s-au regăsit nu mai puțin de 6 luptătoare, din 12 sportivi. Mai mult, două dintre luptătoare, respectiv Magdalena Caia și Ancuța Condrat, au ocupat primele două poziții în Top Ten-ul clubului pe acest an, ambele fiind coordonate de antrenorul emerit Dumitru Artene, acest adevărat „vrăjitor” al saltelei.

Mă declar foarte încântat de activitatea de la secția de lupte din cadrul clubului nostru.

Anul luptătoarelor

Acolo unde este foarte multă seriozitate, unde efortul nu este preocupat, rezultatele se văd,

grație muncii antrenorului, dar și a acestor copii cărora căutăm să le asigurăm cât se poate un minimum de condiții, ceea ce-nseamnă: competiție, echipament, medicație, acolo unde ni se cere – precum și alte solicitări venite din partea tehnicianului lotului, întotdeauna rezolvate. Începând din anul competițional care urmează, la toate grupele și categoriile sportive vor primi stimulente materiale, chiar dacă sunt încă suficiente probleme pe care vom încerca să le rezolvăm cu sprijinul unor sponsori. Din fericire există oameni cu sufletul mare care stau adesea în spatele acestor performanțe, cum este, de pildă, cazul domnului Petrică Căpraru, a declarat Prof. Traian Macovei, directorul C.A. Roman.

Pagină de A. OPRÎȘ

În seria de evenimente dedicate împlinirii a 164 de ani de când Dumnezeu a dăruit neamului românesc personalitatea unică a poetului, jurnalistului și gânditorului Mihai Eminescu, după cum era și firesc, primii care și-au adus omagiu au fost elevii și cadrele didactice de la Școala gimnazială care poartă numele poetului național, manifestările lor derulându-se pe parcursul a trei zile, cu începere de luni, 13 ianuarie. Tot în avans au marcat această sărbătoare unică din calendarul culturii naționale și elevii Liceului

Teoretic „Vasile Alecsandri” din comuna Săbăoani care au susținut un adevărat spectacol cu casa închisă la Căminul cultural din localitate, protagoniștii fiind în mod deosebit membrii Studioului de teatru „Tinere idealuri”, coordonat de inimosul ing. Marius Cornenco, – în program figurând momente de muzică și poezie, precum și o dramatizare inspirată a poemului „Luceafărul”. Mai aproape de marele „praznic” cultural al lunii

ianuarie au fost elevii și profesorii de la Liceul Tehnologic „Vasile Sav” care au avut invitați de marcă: Prof. Dr. Gheorghe Brânzei, inspector în cadrul I.S.J. Neamț, precum și Pr. Dr. Florin Aurel Țusacnu, unul dintre cărturarii recunoscuți ai urbei, fost elev al liceului gazdă. Ultimul a conferențiat cu acest prilej pe tema religiozității poetului Mihai Eminescu și a operei lui, în același dis-

colectiv, cu toate disonanțele, stridențele, erorile, care sunt inerte ocoli nici pe Eminescu, dar, cantotdeauna, trebuie să avem grijă ce anume așezăm în balanță!, a afirmat fosta romanvodișă, Lector univ. Dr. Nicoleta Popa.

Iar pentru că toate acestea trebuiau să poarte un nume, li s-a spus „Eminescu” și de către organizatorii și participanții la mani-

dirijor al Coralei preoților din protopopiatul Romanului și, nu în ultimul rând, de conferențiar de

înalță ținută cărturărească, Lui i s-a alăturat, tot în calitate de conferențiar, Prof. Gheorghe A.M. Ciobanu, eseist și publicist recunoscut drept „patriarhul culturii” din urbea mușatină...

Eminescu, la Roman...

curs fiind consemnate și momentele legate de prezența celui omagiat în târgul Romanului.

În fine, în chiar ziua de naștere a poetului, la Colegiul Național „Roman-Vodă” a avut loc o nouă ediție a simpozionului interregional „Creația eminesciană – operă deschisă”, desfășurată sub genericul „Eminescu – text și destin”, eveniment la care au participat Prof. Dr. Gheorghe Brânzei, și Nicoleta Popa, absolvent al colegiului, în prezent Lector universitar Dr., Decan al Facultății de Litere din cadrul Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău. Având în vedere un anumit context național de după '90, Eminescu a fost, ca să spun așa, cu un termen eufemistic, marginalizat. Fără să transmutăm cultul personalității în planul culturii și al literaturii, cred că avem nevoie de Eminescu așa cum este, de fapt, el: ca de o valoare autentică, asta deoarece el este un gânditor autentic și, înainte de a fi un model literar, el rămâne un model de autenticitate prin felul în care și-a asumat un anume tip de existență. Și l-a asumat astfel încât această existență să nu se trăiască pentru ea însăși, ci să se așeze în perspectiva interesului

festarea culturală care a încheiat ziua de 15 ianuarie 2014 la Liceul Teologic Ortodox „Episcop Melchisedec Ștefănescu”, instituție care nu scapă niciunul dintre momentele de excepție din istoria culturii române. Principalul animator al manifestării intitulată „Poesis și Melos pe-un picior de plai”, desfășurată cu binecuvântarea P.S. Dr. Ioachim Băcăuanul, în parteneriat cu Arhiepiscopia Romanului și Bacăului și Protopopiatul Roman, a fost Prof. Dr. Ovidiu Trifan, în calitate de profesor al instituției, de

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Medaliați, sută la sută!

Cei 15 medaliați, din tot atâția participanți la Tabăra Națională de Astronomie și Astrofizică desfășurată la finele lunii decembrie 2013 la Voroneț, acesta este bilanțul tinerilor romanvodiști coordonați de profesorul Romeo Merfea. Pe categorii acest succes a însemnat trei medalii de aur, cinci de argint și șapte de bronz, – o performanță fără precedent în istoria participării romanvodiștilor la acest gen de concursuri. Rezultatul capătă un plus de valoare în contextul în care aceste științe nu se studiază în școală, obținerea unor asemenea performanțe presupunând abilități interdisciplinare deloc ușor de atins. Tinerii activează în cadrul Clubului de Astronomie și Astrofizică „Delta”, de la

Colegiul Național „Roman-Vodă”, condus de Prof. Romeo Merfea, acest argument fiind unul hotărâtor în contextul în care tabăra organizată de Ministerul Educației Naționale, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Suceava și Societatea Științifică „Cygnus” – Club UNESCO, este una cu o bună tradiție în România.

În perioada taberei s-au desfășurat ore de pregătire la nivel de performanță în domeniul astronomiei și astrofizicii, seri de observații astronomice la care au luat parte 12 profesori și circa 130 de elevi, sosiți pe meleagurile bucovinene din zece județe ale țării. Practic, performanța româșcanilor a fost consemnată prin cumularea punctelor de la cele trei probe, respectiv proba teoretică, cea observațională și

susținerea de portofolii în acest domeniu, în urma Concursului Național de Astronomie și Astrofizică „Marin Dacian Bica”, desfășurat după regulamentul Olimpiadei Internaționale de Astrofizică, evenimentul care a încheiat ediția 2013 a taberei de la Voroneț. Demn de consemnat este faptul că profesorul Romeo Merfea a fost cooptat în rândul membrilor Comitetului de Organizare a Olimpiadei Internaționale de Astronomie și Astrofizică ce se va desfășura la Suceava, în luna august 2014, aceasta ca o confirmare a calității activității desfășurate în domeniul astronomiei și astrofizicii, la nivel național.

Pagină de A. OPRÎȘ

Drama divină a lui Hyperion

E greu de presupus că la aniversarea unui secol de la publicarea „Lucefărului” lui Eminescu s-ar mai putea scrie despre acest poem și altceva decât articole festive. Toată critica literară românească, de la condeiele cele mai autorizate până la cutezătorii dizertației de circumstanță, l-a analizat din toate unghiurile și planurile, unanim în a recunoaște că el reprezintă nu numai culmea creației eminesciene, ci și un pisc de nimeni încă atins în relieful poeziei noastre naționale. Că Lucefărul exprimă, în esență, condiția singulară a geniului în relație cu oamenii obișnuiți, condiție în interiorul căreia nici el nu poate fi fericit și nici nu poate fericii pe cineva, e astăzi un loc comun. Limpeziri îndestulătoare s-au făcut și asupra dublei surse de inspirație a poemului: pe de o parte basmul românesc „Fata din grădina de aur”, cules și publicat de Künisch, pe de alta, legenda lui Hyperion, din mitologia greacă. Primei surse i se datorează drama epică, de interes secundar pentru analiza de profunzime; cea de a doua e menită să revele concepția filosofică a poetului, sublimată în încrengătura lirică a marii poezii.

Un poem de talia „Lucefărului” însă are și însușirea de a rămâne pentru totdeauna o operă deschisă. Cu fiecare nouă lectură e posibilă abordarea ei dintr-o altă perspectivă și descifrarea unor sensuri ascunse. Din acest punct de vedere, e de reținut atenția cu care o seamă de critici au stăruit asupra naturii duale a eroului principal, în speță a Lucefărului, și a relației dintre el și Divinitate. Problema pare la început simplă, deoarece, potrivit mitologiei antice, Hyperion se născuse din Ouranos și din Gheea și, ca atare, el aparținea deopotrivă celor două lumi, cerul și pământul, bucurându-se de facultatea implicării în oricare dintre ele, după voie și împrejurări. Lucefărul lui Eminescu însă se declară ca fiind născut din cer și din mare. Pământului îi aparține nu el, ci fata de împărat. În altă împrejurare își revendică soarele drept tată și noaptea drept mamă. Modalitatea lui de a deveni accesibil fetei este transfigurarea prin mijlocirea fie a apei, fie a întunericului, de unde și dubla lui înfățișare în visul acesteia, de înger sau demon, ceea ce a făcut posibilă descifrarea simbolului androgin. Teluricul așadar, nu este un element al naturii lui, ci doar un mediu de oglindire și o cale de acces către lumea fenomenală. Pe de altă parte, mitologicul Hyperion era unul din cei doisprezece titani, primele creaturi cu care se începe vasta teogonie elenă. În poemul eminescian, Lucefărul e o ființă cu desăvârșire singulară, unica lui relație metafizică fiind aceea cu Domnul, spre care se îndreaptă cu aripi uriașe, mistuind spațiile, și asupra căruia poetul, magistrul al imaginii, nu ne oferă nici un fel de reprezentare. Poate că tocmai

imposibilitatea de a determina dubla natură a Lucefărului prin simpla lui raportare la mitul grecesc i-a făcut pe unii cercetători să nu se mulțumească cu o simplă suprapunere de motive; în demersul critic a fost introdusă o nouă relație, aceea dintre Hyperion și Logos. Ar fi de amintit G. Călinescu (timid și marginal), D. Murărașu (di-

dactic, dar foarte direct și explicit), Zoe Dumitrescu-Bușulenga (explorând zonele subtile), Mihai Bulacu (norocos pe document). Acestuia din urmă îi datorăm, se pare, descoperirea unei pagini inedite de manuscris eminescian (în Biblioteca Academiei) pe care se află însemnarea: *Legenda Lucefărului*, dedesubtul căreia începe transcrierea autografă a prologului din Evanghelia după Ioan. Ar fi de văzut, mai la adânc, dacă această vecinătate este o simplă coincidență (din mâna unui poet care-și notează, pe aceeași pagină, gândurile cele mai disparate, după cum îi vin în minte) sau dacă legătura dintre cele două însemnări e deliberată, organică și unitară.

Că autorul „Lucefărului” cunoștea bine Biblia și că citise numeroase cărți bisericești, e fapt sigur. Că intelectul său era atras cu precădere de textele profunde, nu e nici o îndoială. Tot atât de învederată este și aspirația spiritului său către zonele absolutului, prezentă în întreaga sa operă. Ca atare nu pentru un simplu divertisment va fi transcris el prologul Evangheliei a patra și nu puțin va fi meditat asupra deschiderii: „La început a fost cuvântul”. Eminescu nu putea să ignore că acest Cuvânt de la început, în mărturisirea creștină nu era altceva decât Fiul, a doua persoană a Sfintei Treimi, de o ființă cu Tatăl „prin Carele toate s-au făcut”. Așadar, Cuvântul e de aceeași esență cu Tatăl și participă la creație ca factor activ. Prologul ioanic însă mai are un pol: „Și Cuvântul trup s-a făcut”. Prin urmare, la început e vorba de Logosul primordial, născut din Tatăl mai înainte de timp, apoi de Logosul întrupat, născut din Fecioară prin Duhul Sfânt. Iisus Hristos are două naturi, dumnezeiască și omenească: prin cea dintâi participă la creație, prin cea de a doua el devine accesibil oamenilor și participă la dramele acestora prin afectele lor: bucurie, întristare, milă, mânie, șovăire, sufe-

rință, moarte. Logosul întrupat se dăruie lumii fenomenale: de dragul ei devine lumina tuturor.

În universul poemului eminescian, o întrebare crucială: îi aparține Hyperion naturii create, sau participă la natura divină necreată? Câteva variante ale „Lucefărului”, păstrate în manuscris, folosesc de câteva ori sintagma „Lumină din Lumină”, evident preluată din Simbolul Credinței și cu trimitere directă la Logosul primordial. Dacă poetul nu a folosit-o și în textul definitiv, aceasta se lămurește prin tendința oricărei mari poezii de a evita explicitul și de a opta pentru implicit, în favoarea ambiguității artistice, ceea ce asigură deschiderea perpetuă a unei capodopere. În textul publicat însă e tot atât de limpede că Hyperion are aceeași natură cu a Tatălui. Domnul se referă la „Cuvântul meu dintâi”, la cel ce răsare „din genui” „cu o întreagă lume” (nu odată cu lumea, ci cu lumea după el). În zborul său înalt, Lucefărul vede „ca-n ziua cea dintâi, cum izvorau lumina”, ca o amintire a părtașiei lui la creație. Doriința lui de a deveni muritor înseamnă trecerea lui sub „o altă lege”, o lege căreia, evident, nu-i aparține acum. Fetei de împărat îi declară limpede că el e „nemuritor”, pe Domnul îl roagă să-i reia „al nemuririi nimb”. Mai mult, în refuzul său de a-i acorda statutul unui muritor, Tatăl folosește pluralul, ca și cum ei doi ar forma o comunitate: „Noi nu avem nici timp, nici loc./ Și nu cunoaștem moarte”.

Mai există o pricină pentru care în Hyperion nu putem vedea o simplă creatură. Printre alte însușiri, creatura rațională este înzestrată și cu libertate, dar cu o libertate proprie naturii ei, adică cu facultatea de a opta, esențial, între două alternative, între cer și pământ, bine și rău, lumină și întuneric, frumos și urât, viață și moarte. Puterea de opțiune însă implică virtualitatea împotrivirii. În principiu, orice făptură rațională își poate asuma starea de revoltă împotriva propriei condiții. Pentru ea Creatorul nu este doar Dumnezeu și Părinte, e și Stăpân. Conștiința limitelor poartă în sine sămânța posibilității de a se răzvrăti. Au făcut-o îngerii în cer, a făcut-o primul om pe pământ. Revolta le e atribuită și titanilor mitologici. Dintre care Hyperion era unul. Or, în ciuda numelui său, Lucefărul lui Eminescu nu este un Lucifer.

El nu este nici un Adam. Ars de doriință de a-și asuma „o altă lege”, el nu se revoltă, ci se roagă: nu neagă, ci afirmă: nu revendică, ci solicită. Relația dintre el și Domnul nu este aceea dintre rob și stăpân, ci dintre fiu tulburat și tată înțelept. El i se adresează Acestuia prin numai două apelative: „Părinte” și „Doamne”, cerându-i să-l „dezlege”, de greul negrei veșnicii”, să-i acorde libertatea de a se naște „din păcat”, condiție pe care evident, nu o avusese niciodată.

În acest moment intervine adevărata drama a Lucefărului. Arză-

toarea lui solicitare se izbește de un răspuns implacabil: îți dau orice, „dar moartea nu se poate”. Ah, nu pentru că Părintele n-ar vrea sau că nu i-ar înțelege tulburarea, ci, simplu, pentru că „nu se poate”. Dacă se prezumă o neputință a lui Dumnezeu, una singură, aceasta e imposibilitatea lui de a deveni creatură, de a se limita pe Sine, de a renunța la propria Lui esență, de a-și anula Ființa. Imposibilitatea e nu numai a Părintelui, ci și a lui Hyperion, ca unul ce participă la natura Acestuia. Nici de data aceasta el nu se revoltă, ci doar înțelege. El cel menit să lumineze, a fost luminat. Scena idilică de pe pământ, spre care Tatăl îi îndreaptă atenția în final, e acum lipsită de importanță. Drama s-a consumat.

Se va fi gândit oare Eminescu la rugăciunea din Ghetsimani? Iisus – omul șovăie în fața crucii și-i cere Tatălui, „dacă este cu putință”, să nu fie răstignit. Tatăl însă tace. Iisus știe că „nu este cu putință”, că cele două voințe trebuie să rămână coincidente. Aceeași tăcere L-ar fi întâmpinat și dacă, de pildă, după a înviere, i-ar fi cerut Tatălui ca, de dragul oamenilor, să nu se înalțe la cer, ci să rămână cu ei și printre ei în trup văzut, să-i fie iubirea la îndemâna tuturor. „Nu se poate”. Locul Său e de-a dreapta Tatălui, lumina Lui trebuie să vină din cer, unde urmează să-și redobândească slava de care s-a lipsit o vreme. Lucefărul eminescian, ca astru al nopții, pare a fi și creatură, dar mai degrabă un ipostas al increatului, cu menirea de a lumina. Drama lui este aceea că nu-și poate părăsi condiția ipostatică. Este numai o dramă interioară, nu și o prăbușire tragică; din brațele și de sub alintările flăcăului, fata îl zărește iarăși, revenit pe cer, și-l cheamă din nou. Logosul poate fi trădat, dar nu uitat: puterea lui de atracție rezidă în natura lui divină, surșă de suferință, dar și de supremă înțelegere.

Desigur, după cum nu există o corespondență riguroasă între motivul Lucefărului și mitul antic al lui Hyperion, ea nu se dezvăluie nici în relație cu prologul Evangheliei după Ioan. Nu poate fi ignorată, printre altele, prezența filosofiei kantiene sau înrăurirea cosmogoniilor orientale. Dar că în cei zece ani de meditație și elaborare, poetul s-a folosit de categoria Logosului – primordial și întrupat – pentru o configurare inițiativă a eroului său pare a nu fi nici o îndoială. Aceasta însă nu înseamnă că în Lucefărul – sau în oricare altă operă – trebuie căutată o „teologie” a lui Eminescu. Gândurile de mai sus nu sunt altceva decât un adaus la o ipoteză exegetică asupra capodoperei eminesciene. Dacă se vor dovedi și viabile, ele pot fi un pios omagiu la un centenar de excepție.

(Valeriu Anania, *DIN SPU-MELE MĂRII*, Colecția homo religiosus, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1995, p. 141-146)

Diseminare proiect „Las otras orillas” („The other shores”)

În perioada 22.11.2012 – 02.12.2012 am participat la cursul „Las otras orillas” („The other shores”), în cadrul Programului LLP – Comenius – proiect de mobilitate individuală pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar, curs desfășurat în Spania: Sevilla și alte locații.

Numărul de referință al cursului în baza de date Comenius / Gruntvig este NL-2011-229-002 și a fost organizat de Educatief Centrum Noord en Oost (ECNO) din Groningen – Olanda.

Rețeaua Chain creează și promovează instrumente și evenimente precum seminarii și cursuri, pentru a face posibilă colaborarea dintre oameni și instituții ce se implică în studierea moștenirii culturale europene.

În acest scop au fost dezvoltate instrumente online pentru a putea fi folosite în cursuri, proiecte și școli. Ideea generală a acestui soft (CHAIN = Cultural heritage activities and institutes network) este de a avea o „carte” virtuală despre moștenirea culturală europeană realizată în comun de profesori și elevi. Fiecare curs ECNO își aduce contribuția la această „carte”.

Una din temele principale în programul Chain este interacțiunea culturală dintre Europa și alte părți ale lumii. Cultura europeană poate fi definită ca rezultat a variate influențe, în cadrul Europei însăși dar și dintre Europa și continentele vecine.

Cursul „Las otras orillas” („The other shores”) a atras 15 participanți din: Franța (2 persoane), Belgia (1 persoană), Grecia (3 persoane), Polonia (4 persoane), Finlanda (1 persoană), Letonia (1 persoană), Lituania (1 persoană), România (2 persoane). Unul din organizatori era din Olanda iar celălalt din Spania.

Cursul a debutat cu postarea pe Chain Magazine a unor informații despre patrimoniul cultural din țara fiecărui participant.

Activitățile cursului au constat în vizitarea unor areale cu obiective istorice și culturale deosebite, studiindu-se la față locul modul în care patrimoniul cultural andaluzian a fost in-

fluențat de „alte țărături”, poziția strategică a Sevilliei, între Marea Mediterană și Oceanul Atlantic (după anul 1000 d. Hr., Sevilla a devenit cea mai importantă „Taifa” – Împărăție musulmană, pentru ca apoi, după începutul călătoriilor pe mare, să devină cel mai important centru de comerț cu coloniile din America de Sud și Centrală).

Totodată s-a studiat și influența culturală spaniolă asupra nordului Africii (Maroc).

Obiectivele istorice și culturale vizitate aparțin orașelor Sevilla, Carmona, Cordoba, Tarifa, Algeciras și Ceuta.

Cursul a fost foarte concentrat și bine structurat, s-au format grupe de lucru ce au pus în scenă diferite dramatizări cu referire la istoria fiecărui obiectiv vizitat (actorii fiind noi, profesorii participanți).

Pentru a simți și mai bine spiritual andaluzian, organizatorii au inclus pe lista activităților și participarea la o seară flamenco.

Pentru ultima zi a cursului, fiecare grup participant a avut de tradus șase strofe din poemul „Ultimas mareas” („Ultimele valuri”) de Jose Antonio Moreno Jurado. Poemul a fost citit de fiecare dintre participanți în limba sa natală.

Participarea la acest proiect a fost o experiență multiculturală unică, extrem de utilă și plăcută. A reprezentat o oportunitate pentru dezvoltarea unor proiecte în rețeaua Chain Magazine dar și a unor parteneriate cu ceilalți participanți la acest proiect de mobilitate.

Prof. Irina ZLEI

Colegiul Național de Informatică, la aniversare!

În săptămâna 16-20 decembrie 2014, **Colegiul Național de Informatică Piatra Neamț a sărbătorit 45 de ani de excelență**, deschizându-și larg porțile pentru ca toată lumea să poată vedea nucleul educațional prin care sunt promovate creativitatea și inovarea la toate nivelele. Au fost punctate performanțele la toate disciplinele de studiu, în special la informatică, având în vedere că acesta este profilul școlii: parteneriatul cu Centrul Spațial European, în lansarea unui minisatelit programat să salveze pământul într-o situație extremă, statutul, pentru al doilea an consecutiv, de Academie Microsoft IT, invitarea unor profesori de aici la Forumul Internațional al Educației, forum ce se va desfășura la Barcelona în martie 2014.

Invitată de onoare la festivități, actrița Draga Olteanu Matei, i-a îndemnat pe copii să citească („Lectura – acolo este cheia”), să cinstescă școala și să-și iubească și prețuiască dascălii, iar trupa „Chouette” a Colegiului Național de Informatică Piatra Neamț a încântat auditoriul cu un spectacol în limba franceză. De altfel, trupa „Chouette” are un palmares bogat, fiind câștigătoare premiului I și a premiului special pentru elocință la Festivalul de teatru bilingv „Eugen Ionescu” susținut la Buzău.

Au mai avut loc, de asemenea, lansarea Anuarului CNI și a revistelor Infopuls și TNT, un concurs de științe ale naturii, concursuri sportive- role și biciclete, „Cupa profesorului”, dar și concursul de proiecte în limbi străine „Cutia cu idei”.

Meniuri

(Însemnare din noaptea de Anul nou)

Mama nu știa carte. Când era obligată să semneze un document, secretarul primăriei făcea pe hârtie o cruce cu tocul cu peniță claps, parcă așa se numea, având grijă să lase cât mai multă cerneală iar mama puneă degetul pentru amprente. Semna însă foarte rar, timpul și-l petrecea vara pe câmp sau în grădina de legume iar iarna la cusut sumane la mașina ei Singer, avută ca zestre pentru căsătorie. În mintea ei de fostă fată în casă la o rudă care a învățat-o puțină croitorie și avea un băiat la liceu ce a ajuns avocat, să-lășluia convingerea că dacă ai carte ai parte de o viață mai bună. De unde să știe ea, să-răcuța, că nu-i tocmai așa. Dumnezeu a împărțit lumii bunurile după alte criterii, numai de El cunoscute.

Nu știu pentru a câta oară, aveam să mă conving de acest adevăr la răscrucea acestor ani. În ajunul lui 2014 m-am dus în piața orașului după colaci; pentru tradiție. Am găsit destui. Eram printre ultimii mohicani ai pregătirilor de Anul Nou. Dar pe parcursul a aproape un kilometru de stradă am revăzut multe persoane cunoscute, oameni care ne spuneau „La mulți ani!” și cereau un ban pentru o pâine.

Noaptea mi-am petrecut-o acasă, în familie, din care au făcut parte soția și televizorul cu artiștii apăruți pe sticlă. Am urmărit aproape toate televiziunile, am consumat multe și diverse informații, care mai de care mai interesantă. Așa au fost cele despre Revelionul de la Palatul Parlamentului, unde, se zice că participă lumea bună a Capitalei. Nu ni s-a prezentat niciun profesor deosebit, inginer care a construit nu știu ce obiectiv economic, medic de renume. Am aflat că s-au consumat vreo patruzeci de soiuri de băuturi, câteva zeci de feluri de bucate, de mâncăruri exotice; garderoba a fost obligatorie, stil anul douăzeci din America. Am văzut doamne/domnișoare cu pălării, cu țigarete de o șchioapă din care trăgeau tutun, domni cu trabucuri groase în gură, o lume peștrită care după imaginile prezentate în special de RTV nu prea arătau de viță nobilă, nobilă în sensul arătat mai sus.

Meniul a costat între 100 și 300 de euro. Deci și în lumea bună există o stratificare, unul este mai bun decât celălalt, după banii investiți în distracție, după târfa universală (Karl Marx) pe care o posedă în portmoneu.

Plictisit de cele ce mi se prezentau, fiecare televiziune cu aceeași pălărie dar de culoare diferită, am închis televizorul și m-am îndreptat spre bibliotecă, fiind un fel de post-modernist în comportare, și mi-am luat o carte de citit, la întâmplare. Mi-a căzut în mână „Graziella” de A. de Lamartine, o poveste de dragoste captivantă, și până în două ore am terminat-o de citit, pe deplin satisfăcut de hrana primită. La urmă m-am uitat și pe paginile cu cărțile realizate de *Biblioteca pentru Toți*, prima serie. Pe pagina patru a copertei mi-a atras atenția o etichetă mică. Pe ea era trecut, de patronul anticariatului de unde am cumpărat-o, prețul cărții: 0,25 lei.

Dis-moi ce tu manges, je te dirai ce que tu est.

Emil BUCUREȘTEANU

Cu fața spre trecut și spatele spre viitor?

Mă declar a fi un părinte un pic derutat și îngrijorat de ceea ce se întâmplă cu copilul meu și, în același timp, surprins și nepregătit în a face față acestor probleme.

Probabil fiecare părinte de copil în clasă I se confruntă cu un anumit stres și nu mă așteptam să fie altfel, însă, vreau să trag niște semnale de alarmă și să pun niște semne de întrebare.

Se greșește undeva... poate noi ca părinți greșim, sau poate sistemul de învățământ are niște erori pe care noi nu le putem tolera, pentru că ne dorim cu totul altceva pentru copiii noștri.

Vă declar încă de la început faptul că nu acuz pe nimeni ci doar constat o stare de fapt ce îmi aduce îngrijorare și vă întreb, ca părinte, ce este de făcut? Există o discrepanță majoră între ceea ce facem pentru că trebuie și ceea ce avem nevoie noi ca părinți, dar mai ales de ceea ce au nevoie copiii noștri pentru a deveni oameni. Repet, pentru a deveni oameni.

Lumea în care trăim își propune să pregătească individul pentru necesitățile economice și politice ale societății și economiei de consum de azi și de mâine, „uitând” ca suntem oameni. Învățământul românesc privește copiii ca pe niște vase pe care le umple cu informații, ignorând faptul ca aceste „vase” de umplut au suflet, gândire, simțire! Se produc roboți plini de informații, care nu știu să gândească. Probabil așa este noua ordine mondială... nu avem nevoie de oameni cu gândire, cu suflet... avem nevoie de roboți care să execute, să consume, să nu gândească, ușor de manipulat și condus. Fac aceste remarci fără să fiu molipsită de vreo teorie a conspirației și să divaguez atât de mult, dar principiile mele despre educație sunt poate, diferite.

Educația este asemenea unei arte; artă mai mare decât aceasta nu există, pentru că dacă toate artele aduc un folos pentru lumea de aici, arta educației se săvârșește în vederea accederii la lumea viitoare - Ioan Hristosom.

Nu putem vorbi însă de educație fără a vorbi de pedagogie, școală, părinte, educator, dascăl. Noi poate suntem sau nu satisfăcuți de creșterea cunoștințelor noastre, de acumulările de informații, dar ce facem cu copiii noștri? Îi învățăm să memoreze o înșiruire de date și să asimileze o sumedenie de amănunte foarte variate mințindu-ne că ne facem datoria de a-i învăța, dar mă întreb, oare îi învățăm să trăiască într-un viitor pe care nici noi nu îl cunoaștem? Nimeni nu poate să spună cum va fi societatea viitorului dar prezentul capitalism sălbatic plin de neîmpliere, corupție, birocratie, lene, fraudă și materialism sub toate formele în care trăim noi și copiii noștri, distruge mintea, corpul, sufletul acestor copii. Epoca aceasta contemporană are ca ideal educațional EXPERTUL. Expertul în toate și de fapt în NIMIC. Nu vreau să afirm aici că expertul nu este necesar lumii moderne, ci doar vreau să atrag atenția că educația și școala sunt gândite astfel încât finalitatea să fie expertul acesta într-un nimic excepțional de bine poleit.

Oare toți copiii aceștia au nevoie să parcurgă etapele formării unui expert începând cu clasa I? De ce nu mai târziu, când au stabilizate în creier idealurile, gândirea individuală? De ce trebuie să le închidem mintea și sufletul? Sub toate formele!

Acest sistem de educație are fața spre trecut și spatele spre viitor pentru că educația este înlocuită cu instrucția, achiziția de informații, moartea culturii.

Predarea și educarea copilului trebuie să se adreseze profunzimilor sufletului, acelor forțe și sentimente care există în temelgia lor genetică. Dacă în predare și educare te adresezi unui copil ca unui adult, atunci te adresezi unor structuri care de fapt nu există și pe care ar trebui să le dezvoltăm prin educație și învățare.

În toți cei 12 ani de școală se studiază tot ceea ce trebuie să aibă la bază un expert, un specialist, dar nu toți devin experti iar rezultatul acestui tip de învățământ îl vedem în jurul nostru, în oameni ce dețin

cultură generală dar sunt apatici, centrați pe critică, vigilenți, formali, superficiali, cu prejudecăți, cu o cultură devaldată a valorilor umane și tradiționale.

În loc să devină niște indivizi liberi, deschiși, morali, cu o gândire vie, motivați, activi, creativi, care să poată face față oricărei schimbări găsiind soluții morale, adecvate, copiii noștri devin niște roboți plini de informații.

Încă de la începutul anului școlar am sesizat unele aspecte legate de timiditate excesivă, refuz de a merge la școală, reacții psihosomatice (voma, febra), tristețe, apatie, incapacitate de concentrare a atenției, dificultăți în ceea ce privește acumularea de informații. Am bănuțit că sunt doar niște etape, niște probleme care, cu timpul, vor găsi rezolvare deoarece se face trecerea de la grădiniță la școală și sunt niște reacții naturale. Însă, spre surprinderea mea, ul-

terior au început alte probleme de genul... copilul răspunde greșit la școală deși el știe, nu se descurcă la teme, acestea uneori având o durată de 5 sau 6 ore, am observat de asemenea o agitație continuă și o nervozitate crescută, hipersensibilitate și un grad de concentrare limitat. Temele și cursurile de la școală au devenit neinteresante, copilul meu manifestând chiar apatie pentru tot ceea ce ține de învățatură.

Toate aceste lucruri mă surprind deoarece în cei patru ani de Grădiniță și clasă zero, aceste probleme nu au apărut și nici nu mi-au fost semnalate de vreun cadru didactic. Răspunsurile la aceste întrebări au venit ca un verdict dat de doamna învățătoare, de genul, e alintat, răsfățat, carențe în educația parentală.

Eu ca părinte, am pornit în clasă I cu răbdare, emoție, bucurie, am încercat să aduc un echilibru emoțional copilului pentru a înțelege importanța învățării și a școlii în viața lui. Pot spune că am respectat toate regulile de disciplină, pregătire pentru școală, rezolvarea temelor, am respectat toate cerințele și regulile doamnei învățătoare. Am plecat de la premisa că un învățător sau profesor dorește să dezvolte copiiiilor cu care lucrează, abilități de viață care

să le asigure acestora o funcționare echilibrată și eficiența în societate, pe lângă educația părinților. De asemenea, am luat în considerare schimbările continue care apar în mediul social și diferențele individuale între copiii și faptul că acestea fac munca unui învățător mai grea, mai provocatoare și solicitantă în același timp, cu atât mai mult cu cât generațiile de elevi sunt din ce în ce mai diferite, intelectul, educația și gândirea făcând salturi uriașe de la un an la altul.

Am avut poate, falsa impresie că actul predării în școală îmbină armonios gândirea analitică și sintetică, intelectul obiectiv de lucru consecvent, prin intermediul simțirii artistice și morale. Am trăit cu impresia că învățătorul privește fiecare elev ca pe un individ care are GÂNDIRE, SIMȚIRE și VOINȚĂ și am sperat că pedagogia aplicată va avea forme de învățare specifice ritmului personal al copiilor din această generație.

În teorie am pornit bine... și am ajuns practic pe un drum al disperării. Am ajuns să mă întreb zi de zi ce se întâmplă. Ce se întâmplă cu mine, cu copilul meu, de ce tainele învățării, atât de frumoase, încep să devină o tortură atât pentru copil cât și pentru mine, ca părinte.

Am ajuns să mă învinovățesc pentru că nu am știut să sădesc o sămânță de responsabilitate în copilul meu, pentru că nu l-am educat poate, corespunzător, am început să îl acuz, să impun restricții, să îl condamn, să îl judec, iar el nu a avut alt mijloc de apărare decât să se interiorizeze. La școală teamă, restricții, acasă la fel.

Undeva s-a produs o ruptură spre drumul către învățatură, și nici măcar nu a început acest drum.

Însă, într-o zi, am realizat faptul că toți judecăm, suntem niște judecători excelenți, ne pricepem să dăm vina pe toți, pe toate, pe copiii mai ales, că nu vor, că nu pot, că nu conștientizează... căutăm o cauză și un vinovat. Însă de ce judecăm un individ, în speță copilul nostru, care nu se poate apăra? Le închidem gura, mintea, sufletul pentru că știm noi mai bine, pentru că suntem Adulți?

Ne distrugem sistematic acești copii, le distrugem personalitatea și gândirea, le închidem gura și mintea, nu îi ascultăm pentru că sunt alintați și exagerează?

Învățarea, ca act educațional se face prin disciplină, sunt întru totul de acord! Dar am o completare... o disciplină venită din RESPECT, nu una venită din FRICĂ! O disciplină venită și construită pe stimă, cinste, considerație, nu una clădită pe neliniște, stres, teama de a vorbi sau de un pericol fizic.

Vă propun să judecați dumneavoastră ceea ce am avut de spus.

Vă mulțumesc!

Un părinte al cărui copil este înscris în clasa I, Școala Generală numărul 3, Piatra – Neamț

Mărunțiș pe taraba educației

Potrivit unui proiect de act normativ al Ministerului Educației, costul standard pentru un elev din învățământul gimnazial din mediul urban, prin a cărui multiplicare se calculează finanțarea de bază a unei unități școlare, va fi majorat, din 2014, cu 72 de lei, respectiv de la 2.420 lei la 2.492 lei. Proiectul – lansat în dezbatere publică de Ministerul Educației – vizează modificarea Hotărârii Guvernului nr. 72/2013 privind aprobarea normelor metodologice pentru determinarea costului standard pentru un elev/preșcolar și stabilirea finanțării de bază a unităților de învățământ preuniversitar de stat, care se asigură din bugetul de stat, din sume defalcate din TVA prin bugetele locale, pe baza costului standard pentru un elev/preșcolar. Cei 2.492 de lei, cât va fi costul standard de la 1 ianuarie 2014, reprezintă cheltuielile pentru un elev din învățământul gimnazial din mediul urban cu salariile, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum și contribuțiile aferente acestora. Prin același proiect de act normativ este majorat și costul standard pentru un elev/preșcolar privind cheltuielile cu pregătirea profesională, cheltuielile cu evaluarea periodică a elevilor și cheltuielile prevăzute la articolul bugetar „bunuri și servicii”, de la 301 lei, în 2013, la 306 lei. „Finanțarea de bază a unei unități școlare rezultă prin multiplicarea costului standard pentru un elev/preșcolar cu coeficienți specifici unității școlare și cu numărul de elevi și se aprobă anual prin hotărârea Guvernului, în conformitate cu prevederile articolului 104 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare”, se precizează în nota de fundamentare a proiectului. (Red.)

În 2013, profesorul Vasile Vrânceanu din Târgu-Neamț, cel care în ultimii ani a dat publicității câteva cărți deosebit de importante prin informația pe care o cuprind despre diferite personalități care au trăit în zona dominată de Cetatea Neamț, precum și participarea acestora la diverse evenimente istorice („Școala Domnească de la Grigore Ghica-Vodă până în zilele noastre”; „Călător prin Orașul Târgu-Neamț de altădată și de astăzi, I-II”; „Oameni de altădată care au trăit pe plaiuri nemțene”), propune cititorilor o nouă carte – „Trecute vieți de truiditori din Ținutul Neamțului”.

De la început, se impune o precizare: Volumul de acum este o nouă sursă de informare deosebit de valoroasă din punct de vedere documentar, necesară pentru realizarea unei imagini a vieții spirituale din această parte de țară – Zona/Ținutul Neamț (și nu a Neamțului!) – unde au trăit, au muncit și au creat oameni, a căror memorie nu trebuie uitată, dacă avem în vedere contribuția acestora la dezvoltarea învățământului, a artei și culturii, a vieții sociale și politice în diferite localități.

De data aceasta, cartea nu este una de autor, Vasile Vrânceanu fiind doar unul dintre semnatarii diverselor articole și coordonatorul întregului volum. Desigur, nu ne propunem și nici nu este posibil într-un text ca cel de față să facem referiri la toate articolele ce alcătuiesc această culegere. Pentru a trezi interesul cititorilor revistei noastre, vom prezenta câteva personalități reprezentative, din punctul nostru de vedere, desigur subiectiv.

Rețin atenția, în mod deosebit câteva studii elaborate științific; „Profesorul V. A. Gheorghită”, de Vasile Vrânceanu; „Episcopul Romanului, Melchisedec Ștefănescu”, de Elena-Diana Spiridon; „Medicul Dimitrie Cantemir și valorificarea apelor sărate de la Bălțațești, de Roxana Diaconu, editorul cărții și articolele: „Pictorul Vasile Vodă”, de Mariana Pitrinjel, Aurel Pitrinjel și Vasile Vrânceanu; „Dumitru Constantinescu – ctitor de muzeu”, de Roxana și Vasile Diaconu; „Ion Rafailă, personalitate a Neamțului” (sic!), de Doina Baroiu ș. a.

O notă aparte, în economia volumului, o

constituie cele două texte semnate de cunoscutul învățător Neculai Florian, el însuși autor al unei cărți deosebit de valoroase – „Monografia Comunei Vânători-Neamț” – cunoscut pentru exigența pe care o manifestă în domeniul documentării, al respectării cuvântului scris și a adevărului istoric. Primul său articol – „Oameni de seamă din Comuna Vânători-Neamț” – este, de fapt, o suită de medalioane ale unor personalități ce au marcat viața comunei sale natale, după cum se poate constata și din titlu: Arhimandritul Chiriac Nicolau (de numele căruia se leagă înființarea școlii și a bibliotecii din Vânători și înzestrarea acestora), învățătorii Gheorghe D. Popescu, Neculai Platon, Alexandru Moisei, Constantin Resmeriță, precum și profesorii: Anton Grigoriu, Neculai Teodorescu, Maria Dascălu-Gavril, Emanuel Lazăr. Cel de-al doilea articol – „Preot profesor dr. Vasile Ignătescu” – merită menționat, mai ales, prin ineditul și acuratețea informațiilor pe care le furnizează.

Cărțile profesorilor noștri

Vasile Vrânceanu

Trecute vieți de truiditori din Ținutul Neamțului

O carte plină de informații

Apreciam, în mod special, iconografia cărții, deosebit de bogată și sugestivă, pusă la dispoziție de Muzeul de Istorie și Etnografie din Târgu-Neamț.

Nu putem încheia aceste câteva referiri la cartea coordonată de profesorul Vasile Vrânceanu, înainte de a atrage atenția supra câtorva „scăpări”, fie ale unor autori, fie ale coordonatorului și, de ce nu, chiar ale editorului, căruia, în treacăt fie spus, i-a „scăpat” menționarea numelui editurii și a CIP-ului Bibliotecii de Stat a

României, pentru ca volumul să aibă o identitate completă. Mai avem în vedere scrierea greșită a numelui marelui nostru cărturar Bogdan Petriceicu Hasdeu (v. p. 99, unde este scris în corect Hașdeu); înscrierea Societății „Asachi” (denumirea corectă este „Societatea Literară și Științifică «Asachi»”) în rândul publicațiilor, alături de Revista „Asachi” (denumirea corectă: „«Asachi», revistă științifică și literară”): la care adăugăm formulări eronate din punct de vedere istoric, ca în fraza: „Este vorba despre perioada cuprinsă între sfârșitul secolului al XX-lea și începutul secolului al XXI-lea, perioadă în care omenirea s-a confruntat cu cele două războaie mondiale...” (Atragem atenția domnului înv. Constantin Corduș, autorul articolului „Preotul Aurelian Corduș”, că ambele războaie mondiale au avut loc în prima jumătate a secolului al XX-lea.) sau „Conferința de Pace de la Paris, 30 martie 1966...” după Războiul Crimeii (v. p. 103). Titlul corect al lucrării dr. Dimitrie

Cantemir este „Consiliul igienic pentru creșterea copiilor” (1877) și nu „Hygiene copiilor” (v. p. 132). Nu în ultimul rând, semnalam buclucaș „ca și”, folosit în ultima vreme, pentru evitarea cacofoniei și nu numai, chiar de anumiți vorbitori ce se consideră „cu ștaif”.

Cu toate aceste „scăpări” și a altora pe care nu le mai semnalăm, cartea coordonată de profesorul Vasile Vrânceanu este un nou tablou care se adaugă unei fresce mai ample a Ținutului Neamț; este un volum ce merită consultat.

Constantin TOMȘA

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □

1/1934 este numit director al Școlii Normale „Gheorghe Asachi” din Piatra-Neamț renumitul profesor de pedagogie, cu studii la Viena, **Ioan Drăgan**.

■ 4/1929, n., în comuna Horia, Județul Neamț, esteticianul **Ion Iliescu**. A absolvit Liceul

„Roman-Vodă”, apoi Facultatea de Filozofie, cadru didactic la Universitatea din Timișoara, doctor în filozofie, sociolog (1970). A publicat studii și articole în diferite reviste (istoria esteticii românești; istorie și critică literară; culgeri de folclor;

bibliofilie ș. a.). Lucrări: „Curs de estetică generală” (1978); „Academia Română și Banatul” (1983).

Rememorări nemțene

■ 8/1940, n. **Virgil Savin**, în Ghindăoani, Neamț, inginer, a absolvit Liceul „Petru Rareș” din Piatra-Neamț și Institutul Agronomic „Ion Ionescu el Brad” din Iași, este autor a patru cărți despre ținutul natal („Râuri albe”, 2009; „Călător în timp”, 2011, „Dealuri ghindăoane I-II”, 2012-2013) și s-a îngrijit de editarea lucrării „Viața filosofului Vasile Conta”, de Mihai David-Ghindăoani, 2010.

■ 15/1889 – n. **Antoși Jean** la Roman (d. 1944, Italia). Economist, ziarist. Dr. în științe

economice și consulare, la Roma. Studii: Liceul „Roman-Vodă”; Facultatea de Litere și Filosofie din București. Debut în presă (1911). Șef al Biroului Român de Presă în Italia, atașat comercial, pe rând: la Roma (1924-1925), în Elveția (1925-1930) și în Belgia (1931), Fondator al Ziarului „Ranassegna Italo-Romena”. Volume: „Nicolae Iorga. Storia dei romeni e della loro civiltà” (1920). A tradus: „La Romania” 1921; „La situazione economica della Romania” Milano, 1924.

■ 16/1944 – n. **Ghirvu-Călin Elena**, la Bahna, Neamț), prozatoare, publicistă. Este absolventă a Liceului Vasile Alecsandri din Bacău, (1961) și a Facultății de Filosofie a Universității din București (1967). Căsătorită cu Liviu Călin.

Constantin TOMȘA
(continuare în pag. 14)

Mihai-Emilian MANCAȘ

Născut în familia de învățători a Mariei (n. Cojocaru) și a lui Neculai Mancaș, (18.07.1933, la Dobreni, Neamț), Mihai-Emilian Mancaș, urmează cursurile Școlii Primare din satul natal, ale Liceului *Petru Rareș* din Piatra – Neamț și ale Facultății de Filologie a Universității din București, urmată de specializarea postuniversitară în literatură universală, la București și Iași. Cariera didactică: profesor de literatură și limbă română, la Liceul Teoretic din Bicăz, unde a fost și director (1963-1968), apoi la Liceul *Petru Rareș*, profesor și director (1969-1975) și la Liceul *Calistrat Hogaș*, ambele în Piatra-Neamț. În anul 1964, i s-a oferit un post de asistent la catedra de limbă română a Universității din Bacău, dar a declinat propunerea. După 1989, a fost deputat de Neamț (20.05.1990 – 16.10.1992) în Adunarea Constituantă, participând la redactarea Constituției și a peste 250 de legi. (...)

În timp, a risipit, în periodice, peste 2.500 tablete, schițe și pamflete în proză, fabule etc., o mică parte fiind cuprinsă în cărțile *Sine ira* și *Mămăliga*. Cea de a doua, publicată în 2012, s-a născut din obsesiile autorului, materializate într-o serie de nedumeriri referitoare, mai ales, la modul de comportare a noastră, a românilor. În această metaforă inspirată din titlu, are în vedere diferite feluri în care poporul nostru a trecut prin istorie de la atitudinea fatalistă (*așa a fost să fie*) la birocrăția pe care o consideră *blestemata de hidră cu o mie de capete*. Tabletele alcătuiesc un portret al poporului român, cu momentele de evoluție și involuție ale istoriei sale. Nimic din ce se întâmplă în jur nu-i scapă lui Mihai-Emilian Mancaș, care declară că tabletele s-au născut din faptul că mereu e *pus pe observatelea* și că *nimic din cele omenești nu mi-e chiar străin*. (...)

Mass-media, în toate compartimentele ei se bucură de o atenție deosebită din partea autorului, care consideră că presa *face educație dincolo de informația perisabilă pe care o furnizează cititorului*. Ca orice dascăl de limba română intransigent, profesorul nu poate sta indiferent la stălcirea limbii române, amendând folosirea abuzivă a *mititelului și buclucașului «și» (Bietul «și»)*, cea inadecvată a lui *ca și* sau a urării *Paște/Paști fericit!* ș. a., apoi, tranșant: *Înapoi, la școală, analfabeților!* În eseu *Mămăliga (pseudoeseu postproustian)*, se insistă asupra ritualurilor de preparare a mămăligii (*acea vrăjită alcătuire de apă, mei, slatină și foc*) – simbolul *devenirii românești*.

Tot în 2012, a fost tipărită cartea *Poezii din junete*, alcătuită din trei părți: I. – *Amestecate*, II. – *Catrene cenacliste* și III. – *Cam fabule*. Versurile din primele două, inedite, cele din a treia, reproduse din cartea *Sine ira*. Încă din primul compartiment al cărții, autorul demonstrează că are o ușurință aparte a versificației, fără ca poezia să cadă în facil, în derizoriu. Poeziile respiră un aer, un parfum de epocă aparte, autorului nescăpându-i aproape nicio întâmplare demnă de reținut, din viața cetății, punând accent pe un mijloc practicat cu o anumită predilecție, cu o lejeritate aparte, persiflare și autopersiflare (*Dar / trebuia să apar / eu, între poeți prea / lipsitul de har, / oleacă bufon, / oleacă diac, / cu condei beteag și sărac, / pus pe răs...*). În partea a doua, rețin atenția *catrenele cenacliste*, tot din *junete*, pline de haz, dar și de săgeți cu adresabilitate precisă, care nu ratează ținta, prezentând o serie de personalități ale vremii, ce frecventau cenaclurile literare sau erau nume importante în peisajul cultural. Cei vizați sunt țintuiți ca într-un insectar: un universitar, abonat cuvântător la zilele festive ce *seamănă a clopot de troiște!*, asistent universitar care îl compara pe poetul proletcultist A. Toma cu Ion Pillat ș. a. Textele din partea a treia – *Cam fabule* – scrise după 1989, în anii 1993-1997, au aceeași tentă combativă, șarjabilă, cu adresabilitate precisă, cu dedicații: *Naivilor de pretutindeni, Știm noi cui!, Dedicată domnului H. Patapievici etc.* Savuroase sunt și *Cam fabulele*, niște *ilustrate* decupate din realitatea românească de totdeauna, dar, parcă, mai asemănătoare cu cea de astăzi, toate alcătuind un puzzle al vieții în variatele ei aspecte social-politice, economice și culturale, puse pe seama câtorva exemplare, alese cu grijă de autor din

fauna domestică sau sălbatică, asemănătoare până la identificare cu umanoizii vizați și stigmatizați. **Colaborări:** ■ *Asachi*, P.-Nț., științifică și literară, aprilie 1881 ~ februarie 1885; revistă de cultură dec. 1991 ~ dec. 2005; ian. 2008 ~ dec.2011; aprilie 2012 ~; ■ *Ateneu*, Bc. aug. 1964 ~; ■ *Iașul, nou*; ■ *Lucaefărul*, săptămânal editat de U. S. din R. S. R., B., 15. 07. 1958 – 1989 ~; ■ *Revista vânătorilor*; ■ *Revista de pedagogie* ș. a. **OPERA:** ■ În volum: * *Freamătul luminii* (colab. Dumitru Almaș), 1958; * *Iepurii de la Iepureni*, (colab. Alexandra-Camelia Mancaș), 1997; * *Sine Ira*, 2009; * *Bistrița, apă vioară*, 2010 (Forma originală a cărții despre Bistrița și oamenii ei, scrisă în decembrie 1956 – ianuarie 1957); * *Mămăliga*, 2011; * *Poezii din junete*, cu referințe critice de Constantin Tomșa, 2012; * *Teatru*, cu referințe critice de Gheorghe I. Bunghez, 2012; * *Zilele*, 2013. ■ În periodice: *Asachi*: * 40; * 50/1993; * 72/1995; * 130/1999; * 133; * 134; * 135/2000; * 14/2011; * 1; * 2/2012; *Antiteze*: * 2(31)/2012; *Ateneu*: * 8/1966; * 3/1990; *Ceahlăul*: * 22.06.1969; *Monitorul de Neamț (Literar și artistic)*: * 5/1999; * 10.01; * 7. 11. 2002; * 23.05; * 21.07.2005; ■ În antologii: * Răzeșu, *Antologie*. **REFERINȚE:** ■ În periodice: *ASC.*: * 42/1993; * 11/2010; * 15 (251)/2011; *C.*: * 30-31. 10 2010; ■ În volume: * *Donea, Ateneu 40*; * *Prangati, Dicț oamenii din Neamț*; * *Prangati, Oameni politici și de stat*.

Pentru cine nu l-a cunoscut până acum, aievea sau din scrisul său, autorul dovedește, nu numai calitățile unui dascăl ce stăpânește limba română și este posesor al unei zestre literare adunată în ani, ci și calitățile celui care se apucă de scris, care, pe lângă har, are priceperi de bun povestitor, dar și ușurința de a trece prin diferitele trepte ale unui discurs narativ, adevărat registru de stări sufletești, de la tonul cald, plin de gingășie, evocator, folosit în amintiri, cu acorduri nostalgice provocate de amintirea locurilor natale (...), a anilor petrecuți ca elev al prestigiosului Liceu „Petru Rareș”, unde a fost beneficiarul unor profesori de excepție care i-au marcat întreaga viață (...) până la ironia fină, aluzivă, uneori sub forma unui sfichi lingvistic (...) și, de aici, la sarcasmul necruțător; atunci când sunt abordate problemele politice din ultimele două decenii (...).

Constantin TOMȘA

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

(urmăre din pag. 13)

O perioadă scurtă lucrează în presă, la cotidianul „Munca”, mai puțin de un an. Publică povestiri și interviuri în revista pentru copii „Cutezătorii”. Publicistic a debutat în Revista „Lucaefărul” (1966) cu două povestiri de factură impresionistă, iar în 1968, a debutat editorial cu două micro-romane într-un singur volum: „Liliacul cânta în surdină” și „Ars Amandi”. Este și autoarea unui volum de publicistică și a două romane pentru copii. În general, eroii cărților semnate de Elena

Ghirvu-Călin sunt indivizi nemulțumiți fie de viața pe care o duc în familie, precum și de neîmplinirile în plan profesional. Aceasta poate fi considerată ca o atitudine a scriitoarei față de re-

Rememorări nemțene

gimul în care trăia atât ea, cât și personajele sale.

■ 17/1829 – n. **Anton Naum**, la Iași (d. 27. 08. 1917, Iași, înmormântat la Căndești, Neamț, unde avea moșia, conacul și o bibliotecă bogată.). Prof. univ., poet, prozator și traducător. Academia Mihăileană din Iași, iar la Paris: Facultatea de Litere

de la Sorbona, Collège de France (1858-1865), fără licență. În țară, profesor la mai multe școli din Iași, inspector școlar pentru mai multe județe, printre care și Neamț. Membru corespondent (1887) și membru titular (1893) al Academiei Române.

■ 24/1909, școlile din Piatra-Neamț au participat la un spectacol prilejuit de amplele manifestări organizate de Guvernul României, în oraș, ca omagiere a Unirii Principatelor și a Elenei Cuza, care trăia aici.

■ 28/1932 – n. **Emil Bucureșteanu**, la Slobozia, Roznov, Neamț. Facultatea de Filosofie a

Dedicație. Învățătorilor din Dobreni, spre neuitare!

Abia în luna martie 1945, Mama se întoarce, istovită și îmbătrânită precoce, din lunga ei bejenie, după ce fugise cu un an înainte din calea Armatei Roșii, disperată, fără de bagaje personale, dar având în căruța cu coviltir arhiva școlii. Tata, în uniformă de ofițer al armatei regale române, vine acasă de-a dreptul de pe drumurile lungi ale războiului care încă mai arde pe câmpiile Europei. Iar Mihai, fiul lor, este un copilându de vreo unsprezece ani, cam prea înalt pentru vârsta lui, uscățiv și frânt de oboseală.

Drumul pietruit de la Piatra-Neamț spre Dobreni, peste Balaur, scurt, de vreo nouă kilometri, îl străbat pe jos, însoțind o cărucioară, fără altă povară în afară de actele plimbate de-a lungul și de-a latul țării.

Cei trei ies din pădurea seculară ce îmbracă versantul sudic al dealului și poposesc în piscul Balaurului, acolo unde codrul de stejari lasă loc deschis caselor proaspăt văruiate ale sărătenilor care se pregătesc de postul Paștelui. Ziua cea mare, a Învierii, va fi hăt-hăt, tocmai pe șase mai, într-o primăvară caldă și uscată, preludiu a ceea ce istoria va numi „seceta cumplită” din anii 1945 și 1946. Deocamdată, după o iarnă plină de sălbăticie, a vremii și a ocupantului roșu, oamenii se bucură de căldura neașteptată a primăverii, învăluitoare în speranță, odată ce mugurii sălciilor de pe vale au plesnit și coastele Mătăhuiei se înverzesc văzând cu ochii.

Aproape de hotarul pădurii, în marginea satului Sarata-Dobreni, la cârciuma lui Vasilică Avasiloaiei, Beizic, lăutarul din Cășăria, însoțit de Cățeluș al lui Vasile Darius, cu darabanele, și de un țambalagiu oacheș din Poiana Negrești, zic de-o corăghească iute, jucată în bățutura crășmei numai de bărbați, după obicei.

Azi este marea petrecere a lăsatului de sec. Totdeauna această prăznuire se află în zilele de început al Postului Mare de dinaintea Paștelor; și acum, când complicatele socoteli ale teologilor au stabilit că Paștele creștinătății ortodoxe va fi abia în prima săptămână din mai, sărătenii se pregătesc a intra după vechile obiceiuri în cele patruzeci și nouă de zile ale abstenenței, adică petrecând cum se cade, cu lăutari și vin, admirați sau bârșiți de muierile cam înfolite și îmbufnate care adastă, ori în picioare, ori pe băncile lungi, din blăni negeluite de stejar, puse din vreme de jur-împrejurul bățaturii.

Din marginea pădurii, unde cei trei drumeți au poposit după urcușul lung de pe versantul împădurit, de către Piatra, se văd bine și mișcarea vijelioasă și zborul aproape aerian al jucătorilor, înfierbântați de lăuta lui Beizic și de cinzeaca de chiscovină dăruită de Avasiloaiei tuturor oaspeților de gen masculin din bățutura cinstitei sale cârciumi.

Sub ochii deschiși cu lăcomie, ai celor veniți de departe, tocmai din inima țării, către sălașul lor, ca la o comandă neuzită, zvoana petrecerii încetează brusc. Vioara tace, tobele amutesc și poenarul împietrește, cu ciocănelele ridicate deasupra mulțimii de strune ale țambalului. Și

Întoarcerea învățătorilor

(Fragment din romanul „Moara lui Tudoran”, în curs de apariție)

peste câteva clipe, în liniștea netulburată decât de zvoana aripatei din pădurea seculară, izbucnește un strigăt lung, plin de bucurie dezlănțuită: „Doamna Mărioaraaaa!” Și pădurea repetă: „oaraaa...” Și lumea strigă din nou și valul de sărățeni se prăvale ca apa Almășelului la puhoi către oaspeții neașteptați, stâlpiți în marginea codrului. Și pușca sergentului de uliță Ilisei din Negrești, văr bun cu Mama, detună repetat, ca în noaptea când părintele Constantin înalță crucea către cele patru zări rostind Hristos a înviat! Și Mihai nu înțelege ce se petrece, e gata-gata să se prăvale în colbul șoselei, uimit și sfârșit de oboseala pricinuită de un drum ce nu se mai termină odată. Oamenii veseli și gălăgioși îi împresoară și îi ating cu vârful degetelor, ca atunci când vrei să te încredințezi că nu visezi și ce vezi e aieva. Strigă cuvinte amestecate, de bucurie și speranță; iar Mama și Tata, cu ochii în lacrimi, trăiesc una dintre clipele sublime ale vieții lor, înțelegând că sunt doriți, prețuiți și iubiți și că nu degeaba s-au dedicat școlii din satul de pe vale, ce acum lucește neverosimil în bătaia soarelui; sau cel puțin așa li se pare lor, celor reveniți la baștină. Jocul se sparge, dar lui Vasilică Avasiloaiei nu-i pare prea rău, încălzit și el de cursul evenimentelor. Cu sergentul Ilisei în fruntea cetei de oameni veseli și gureși, care chiuie, acompaniați de lăuta lui Beizic, de toba mare a lui Cățeluș, de zdrângănitul țambalului și de pocniturile seci, repetate,

ale armei sergentului, având în mijloc, cum este matca în cuibul albinelor, pe cei doi învățători, convoiul străbate serpentinele în coborâre ale satului Sarata, adună pe la zăplazuri bătrânii, apoi ține drept drumul pe șesul Dobrenilor, printre casele dese, ridicate de-a dreapta și de-a stânga șoselei flancate de pomi roditori, poposește din loc în loc, primește înlăuntru noii veniți, înghite unul după altul patru kilometri de marș vioi, conducându-i așa, ca la nuntă, pe cei trei.

După o destul de lungă adăstare cu vorbe bune la poartă, socotind totuși că noii sosiți trebuie să se mai și odihnească după atâta drum, cu părere de rău, încetul cu încetul, sătenii își iau rămas bun și, plecând, îi lasă ...

...în poarta unei case dihocate, ce fusese folosită de ruși ca baie militară, cu dușumelele distruse, cu tencuiala pereților căzută și puțin peste tot a ciupercei, putregai și ddt (un insecticid cancerigen, folosit mai apoi cu maximă ignoranță, decenii la rând, în agricultura și igiena românească). Dintru început, Mama, cutremurată de priveliștea nemiloasă, plânge cu hohote, plâns necurmat, plin de disperare. Își acoperă ochii cu palmele, să nu mai vadă ruinași bocește ca după moartea unui om drag. Munca de două decenii, a ei și a Tatei, pare a se fi risipit definitiv. Dar Tata, bărbat trecut prin focul teribil al războiului, unde a trăit multe și cumplite grozăvii, are un cuvânt de spus și îl rostește în felul său, cumpănit și hotărât: „Mărioară, tu nu bagi de samă acum

că suntem cu toții în viață! Și noi și Mihai și băiatul nostru cel mare, care va termina curând școala militară. În loc să mulțumim Domnului că am ieșit nevătămați din anii de foc, tu plângi pentru un lucru... acolo, un hârb de casă? Cum am ridicat-o odinioară, o zidim și acum, din nou. Nu suntem bătrâni. La patruzeci de ani, putem s-o luăm de la capăt! Gata! Privește-ne pe noi și în jur, vezi cum ne-a primit satul și bucură-te!”

Mihai Emilian MANCAȘ

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Universității București. Redactor la ziarul „Flacăra” din Piatra-Neamț, profesor la Liceul „Petru Rareș”, Colegiu Național de Informatică din Piatra-Neamț. Volume: „Naiana și Rașela”, „Student în filosofie”, „Pagini de dragoste”, „Poeți nemțeni” (Antologie), „Poemele iubirii”, Povestiri”, „Cronici, eseuri” ș. a.

■ 28/1974 – n. Liviu-Adrian Apetroaic, la Vadul Moldovei, Fălticeni. Și-a petrecut copilăria la Târgu-Neamț, unde a frecventat și clasele I-VIII. Facultatea de Filozofie, Iași. Membru al U.S. Cărți: „Alegorii sub papirus”, „Geometria deșertului”, „Oglinda sumară”, „Sadoveanu și Iașii (1904-2004), album foto-documentar, „Minutul de prelungire” (publicistică).

■ 30/1944 – n. Vasile-Doru Ulian, la Frătăuții noi, Suceava. Artist plastic. Facultatea de

Arte Plastice din București (1965). Profesor la Borca și în Piatra-Neamț. Președinte al Filialei Neamț a U. A. P. (1990-1992). Expoziții perso-

Rememorări nemțene

nale la Iași, Bacău, București. Prezent cu lucrări în peste 70 de expoziții județene, bienale, saloane naționale, de grup. Lucrări în colecții de stat și particulare în țară și în străinătate. Premiul U. A. P. la Saloanele Moldovei (Bacău, 1991). Participant la 12 tabere de pictură.

Sumarul anului 2013

Țăpostolul nr. 151. ianuarie

BRUDARU, Angela – *Retrospectiva anului 2012 și perspective pentru noul an* – interviu cu Gabriel Ploscă, președintele FSLI Neamț (pag.1-3) * „Te iubește mama” * *O măsură discutabilă* (pag. 12) BUCUREȘTEANU, Emil – *Nietzsche și femeile* (pag. 7)

- CORNEANU, Ștefan – *15 ianuarie, Aniversarea poetului nepereche – Ziua culturii românești* (pag.4)
- CRISTEA, Monica – *Proba de foc a limbii române: creativitatea de nota 10* (pag. 6)
- FLOROAI, Mihai [Dezorientatu'] – *Perfecționare și naftalină* (pag. 12)

- GHERGHELESCU, Mihaela – *Un pedagog de renume, profesorul Ioan Drăgan* (pag. 8)
- LĂSTUN, Petruța – *Mentor versus metodist* (pag. 12)
- MANCAȘ, Mihai-Emilian – *Un Scriitor – Constantin Cucu* (pag.5) * *Boierul* (pag.6-7)
- OPRÎȘ, A – *De două ori Eminescu* (pag.1-2) * „Bondocel la ... grădiniță” (pag.2) * *Eminescu, altfel...* (pag.4)
- RUSU, Dumitru – *Normaliștii cântă frumos* (pag.1-3)
- TOMȘA, Constantin – „*Poezii din junețe*” și nu numai (pag.7) * „*Scrieți băieți, numai scrieți*” (pag.8-9) * *Rememorări nemțene – ianuarie 2013* (pag.9)
- VASILCA, Dumitrița [Viespea DIDA] – *Perplexitatea indignațiilor* (pag.5)
- ZAHARIA, Mircea – *Sumarul anului 2012* (pag.10-11)

Țăpostolul nr. 152. februarie

- BUCUREȘTEANU, Emil – *Românul* (pag.13) * *Nietzsche și femeile* (pag.15)
- BUNGHEZ, Gheorghe; NICOARĂ, Cornel; ZAHARIA, Mircea; TIMUȘ, Liviu – *Scrisoare deschisă către toți prietenii Teatrului Tineretului* (pag.9)
- CORNEA, Alexandra; PETREUȘ Ioana – *Inegalități educaționale în România* (pag.10-11)
- CRISTEA, Monica Maricica – *Vasilică* (pag.12)
- FLOROAI, Mihai – *Forme de evaluare la Religie utilizând TIC* (pag.7) * *Grundtvig NELPAE, în ianuarie* (pag. 1-8)
- LĂSTUN, Petruța – *Mentor versus metodist* (pag.4-5)

- MANCAȘ, Mihai-Emilian – *Graba care strică* (pag.1-4) * *Dascăli de odinioară. Vladimir Lașcu* (pag. 4) * *Un Scriitor – Constantin Cucu* (pag.12-13)
- OPRÎȘ, A – *Eu-rovision cu româșcanii* * *Drapel, imn și ținută unică la Școala „Mihai Eminescu”* * „*Unirea mică*” în sufletele tinerilor... * *Otilia Cazimir sărbătorită în satul natal...* * *După 20 de ani...i-a venit rândul* (pag.2-3)
- POPA, Cristina – *Ferestrele* (pag.12)

- POPOVICI, Ada – *Oțiosul calvar sau Istoria și memoria* (pag.14)
- ROMILA, Adrian G. – *Un cărturar: G.T. Kirileanu* (pag.1-3)
- RUSU, Dumitru – *De ce n-are Ana mere?* * *Alba-neagra* (pag. 16)
- TĂRCAOANU, Mihaela Cătălina – *Un proiect Grundtvig la Colegiul Național „Calistrat Hogaș”* (pag. 6)
- TOMȘA, Constantin – *Note de lector. „Blestemele păcatului” de Cezar Țucu* (pag.7) * *Rememorări nemțene* (pag. 8-11)
- ZAHARIA, Mircea – *Priorități ale vieții sindicale* (pag. 1-5) * [Red.] – *Simulare examene naționale în Neamț* * *Verde pentru clasa zero* * *Înscrierile la clasa pregătitoare* * *Principiul stabilității dă roade* (pag. 8) * *Miron Radu Paraschivescu* (pag. 16)

Țăpostolul nr. 153. martie

- ALUI GHEORGHE, Adrian – *Cultura politicii* (1-7)
- AMAICEI, Gheorghe – *Grăbiți-vă să tăiați panglica!* (pag.13)
- BĂLUȘ, Carmena – *In memoriam prof. Constantin Șerban* (pag. 20)
- BUNGHEZ, Coralia-Letiția – *Degradare morală versus civism și demnitate* (pag. 12)
- CORNEANU, Ștefan – *Invitație* (pag. 6)
- FLOROAI, Mihai – *Funcțiile metodei didactice* pag.10 * [Dis-credyțatu'] – *Atenție se numără... credidyty!* (pag. 20)
- LĂSTUN, Petruța – *Mentor versus metodist III* (pag. 7-9)
- MAGDALINA, Maria – *Un proiect Comenius multilateral* (pag. 18)
- MANCAȘ, Mihai-Emilian – *Despre ce nu se vorbește* (pag. 1-7) * *Ortansa Chiriac* (pag.14) * *Ioana (Jana) Alexandru* (pag. 15)
- OPRÎȘ, A. – *Cadou de Mărțișor* * *13, cu noroc* * *La mulți ani, maestre Trifan* * *Pianist de 100 de puncte* * *Parcă a fost un vis...* (pag. 2-3)
- PLOSCĂ, Gabriel – *Alegeri de sindicat în unitățile școlare. Comunicat. Regulament. Informare.* (pag. 4-6)
- POPA, Cristina Alexandra – *Concursul național de pian „Carl Czerny”* (pag. 20)
- POPOVICI, Ada – *Oțiosul calvar sau istoria și memoria* – 2 (pag. 19)
- RUSU, Dumitru – *Sărutul la români* (pag. 11) * *Puișor* (pag. 20)
- RUSU, Maria Lăcrămioara – *Metode moderne de învățare creativă* (pag. 8-9)
- S.L.I.C.S. Neamț – *Informare privind activitatea Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț* (pag. 4, 5, 6)
- SAVA, Nicolae – *Mihai Șurubaru: Bănci populare în județul Neamț* (pag. 3)
- SIMON, Gheorghe – *Admirare* Apa vie* Sălaşul tăceri* (pag. 16-17)
- TOMȘA, Constantin – *Gheorghe Simon* (pag.16) * *Note de lector: Haiducia de-a lungul secolelor* (pag.16-17) * *Rememorări nemțene* (pag. 12-15)
- ȚIGĂU, Gheorghe – *Vocabularul actual al națiunii* – 8 (pag. 10-11)
- ZAHARIA, Mircea – *Regina Maria, regina tuturor românilor* (pag. 1-7) * [Red.] – *Activitatea*

în comisia paritară (pag. 6) * *Colegiul Cartianu, gazda Olimpiadei naționale de chimie* (pag. 10) * *Cornel Nicoară – Album de suflet* (pag. 11) * *Definitivatul, poarta care deschide cariera didactică* (pag.14) * *Bacalaureat 2013* (pag. 15)

Țăpostolul nr. 154. aprilie

- ALUI GHEORGHE, Adrian – *De la general la particular și retur* (pag. 20)

- AMARIEI, Brândușa – *Să știi mai multe, să fii mai bun* (pag. 11)
- ANTONOVICI, Constantin – *Colocviul „Dascăli nemțeni de altădată”* (pag. 1)
- BUNGHEZ, Coralia-Letiția – *In memoriam Iulia Hălăucescu* (pag. 6)

- CORNEANU, Ștefan – *Lansare de carte la Asociația Învățătorilor* (pag. 13)
- FLOROAI, Mihai – *Reuniune de proiect Grundtvig NELPAE la Vialonga* (pag. 8)
- GAVRIL, Ștefan – *Laudatio Domnului Profesor Mircea Simion* (pag. 14)
- GRIGORE, Gabriela – *Drepturi salariale câștigate în instanță* (pag. 1-4)
- MACI, Mihai – *Cum produce școala românească tâmpiți* (pag. 18-19)
- MANCAȘ, Mihai-Emilian – *Integratorul* (pag. 4) * *Vânătoarea lui Ghiță* (pag. 6)
- MOLDOVANU, Florin – *Proiectul „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen...” (ID63072)* (pag. 15) * *Conferința de lansare a proiectului „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen...” – Piatra Neamț, 20 mai 2011* (pag. 16-17)
- NICOLAU, Ionela – *Metode de predare/învățare cu ajutorul calculatorului* (pag. 9)
- OPRÎȘ, A. – *Asalt pentru clasa pregătitoare* (pag. 2) * „*Bătălia*” ofertelor în școlile românești (pag. 2) * *Mihai Eminescu în Cipru* (pag. 3) * *Festivalul învingătorilor* (pag. 2) * *Zâmbete la... cutie* (pag. 2)
- POPA, Mihaela – *Șezătoarea de altădată* (pag. 13)
- POPOVICI, Ada – *Oțiosul calvar sau Istoria și memoria* (pag. 18)
- RUSU, Dumitru – *Reperul „Petru Rareș”* (pag. 3) * *Alo, Școala?* (pag. 5) * *Cei 7 ani de acasă* (pag. 9)
- RUSU, Liviu – *Memoria locului numit ... „acasă”* (pag. 12)
- SIMIONESCU, Elena – *ITeach – ghidul de formare continuă a dascălului modern* (pag.8)
- TOMȘA, Constantin – *Personajul la Mateiu Caragiale* (pag. 19) * *Rememorări nemțene. Aprilie* (pag. 14-17)
- ȚĂBĂRNAC, Gheorghe V. – *Asociația Învățătorilor Redivivus?* (pag. 1)
- ȚIGĂU, Gheorghe – *Vocabularul actual al națiunii: termeni religioși* (pag. 10) * *Munca pedagogică* (pag. 12) ZAHARIA, Mircea – *Un continuu dialog cu justiția – interviu cu Gabriel Ploscă, președintele Sindicatului Învățământ Neamț* (pag. 3) * [Red.] – *Ghid practic pentru scrierea și utilizarea procedurilor* (pag. 10) * *Aprilie. Calendar aniversar* (pag. 20) * [Dan Țupran]- *Olimpiada națională de religie* (pag. 11) * *Rezultatele simulării pentru Evaluarea națională* (pag. 10) * *Premii pentru școala de teatru nemțeană* (pag. 11) * *În căutarea satului pierdut* (pag. 13)

Sumarul anului 2013

Țpostolul nr. 155. mai

- BALABAN, Ioan – *Mărturisirile unui profesor* (pag.11)
- CIOBANU, Gheorghe A.M. – *Un Cavalier Carpat al „Ordinului... Dalta”* (pag. 1-10)
- CRISTEA, Monica Maricica – *Ziditorul de oameni* (pag. 6-7)
- FLOROAIĂ, Mihai – *Politici educaționale în Transilvania habsburgică* (pag.16-17)
- IRINA, Roxana Elena – *De la Oaștu, la Alhambra...* (pag.17)
- MANCAȘ, Alexandrina-Camelia – *Apel de peste hotare* (pag. 8)
- MANCAȘ, Mihai-Emilian – *Vizită ministerială* (pag.15)
- MOLDOVAN, Florin – *Workshop-ul „Analiza europeană și multi-regională a situației egalității de șanse și de gen” – Bistrița 30 iunie -3 iulie 2011* (pag.2-3) * *Workshop-ul „Analiza europeană și multi-regională a situației egalității de șanse și de gen” – Piatra Neamț, 5 – 8 iulie 2011* (pag. 4-5)
- OPRIȘ, A. – *Romașcani în finala concursului „Bucuria de a fi creștin”* (pag. 13) * *Năvală la școlile cu ștaif!* (pag.13) * *ECOacțiuni susținute de elevi* (pag.14) * *Sărbătoarea pascală în școli* (pag.14) * *Eminenții, pe podium!* (pag.13)
- POPA, Mihaela – *Proiectul „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație”* (pag. 6-7)
- POPOVICI, Ada – *Oțiosul calvar sau Istoria și memoria* (pag.14)
- RUSU, Dumitru – *Copilul, ultima prioritate românească* (pag.3) * *Lumea lui Robocap naște monștri* (pag.19)
- RUSU, Maria Lăcrămioara – *Optimizarea relației profesor – elev* (pag.19)
- SIMA, Olimpia – *O nouă revistă la „Cartianu”* (pag.9)
- ȘOLDAN, Daniel-Ionuț – *Filosofia, deplănatatea rațiunii umane* (pag.12)
- TOMȘA, Constantin – *Rememorări nemțene – mai, 2013* (pag.16-19) * *Semnal editorial: Banca populară „Sporul” din Buhuși* (pag.19) * *Centenarul statuii lui Mihail Kogălniceanu* (pag.1-11)
- ȚIGĂU, Gheorghe – *In memoriam: Prof. Gheorghe Alistar* (pag.20) * *Cultivarea limbii române. Vocabularul actual al națiunii. Termeni recenți* (pag. 9)
- VASILCA, Dumitrița; VASILOAEI, Elena – *Invitație de onoare* (pag. 12)

● ZAHARIA, Mircea – *Conferința Județeană a Sindicatului Învățământ Neamț – interviu cu Gabriel Ploscă, președintele Sindicatului Învățământ Neamț* (pag.1-2) * [Red]: – *La Tascent, Argint pentru Neamț la Olimpiada Internațională de Chimie* (pag. 2) * *Licenții din Roman protestează* (pag. 7) * *„Micul Picasso” invitat la competiție* (pag. 8) * *Asalt la porțile liceelor tehnologice* (pag. 9) * *Ion Irimescu* (pag. 10) * *Laureații concursul „Ziarist pentru o zi”* (pag. 12) * *Calendar* (pag. 20) * *Ultima oră* (pag. 20)

Țpostolul nr. 156. iunie

- AMAICEI, Gheorghe – *Înălțarea Domnului – Ziua Eroilor* (pag.1-7)
- BUNGHEZ, Coralia-Letiția – *A avea sau a nu avea uniforme școlare* (pag.4-5)

- CORNEANU, Ștefan – *Poveste sau Istorie?* (pag. 2-3)
- IRINA, Elena-Roxana – *Reuniune de proiect la Ancona* (pag. 9)
- MANCAȘ, Alexandrina-Camelia – *Scrisoare din Franța: Prețuții și dragi trudituri la „Apostolul”* (pag. 4)
- MANCAȘ, Mihai-Emilian – *Învățătorul Ion Tomescu* (pag.14) * *Cuiutura* (pag.20)
- ONEL, Alexandru – *Interdisciplinaritate. Multidisciplinaritate* (pag.18-19)
- OPRIȘ, A. – *Liber la bazin!* (pag.6) * *Premiați pentru performanțe* (pag. 6) * *Rondeluri... cu dedicație* (pag. 7) * *„Creangă și copiii” la Dulcești...* (pag. 7)
- PLOSCĂ, Gabriel – *Strategia Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț 2013 – 2018 Proiect* (pag. 1-2)
- POPA, Mihaela – *Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali cu accent pe instituțiile de educație* – Buletin informativ nr. 16 (pag.11) * Buletin informativ nr. 19 (pag.13-14)
- PREDĂ, Elena – *Concursul național „Cultură și civilizație în România”* (pag. 8)
- RUSU, Dumitru – *Habarniștii* (pag. 5)
- S.L.L.I.C.S Neamț – *Candidații pentru Consiliul Județean al Sindicatului Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț* (pag. 2)
- SANDERS, Raluca – *Scrisoare din America: Prin „Apostolul”, către dl. Constantin Cucu* (pag. 4-5)
- TOMȘA, Constantin – *Rememorări nemțene* (pag.12-15) * *Cezar Țucu, fișă de dicționar* (pag.16) * *Note de lector: Parabolă – Poeme din nord* (pag. 15)
- ȚIGĂU, Gheorghe – *Raluca Sanders* (pag. 5)
- ȚUCU, Cezar – *Cărțile copilăriei mele* (pag.16) * *Blesteme* (pag.16-17)
- ZAHARIA, Mircea – *Rămânem răsfațații Bitoletii* (pag. 1-6) * *Gaudeamus* (pag.18-19) * *Un proiect cultural inedit* (pag.20) * [Red:] – *Debut de Bac în iunie...* (pag. 8) * *Instituții nemțene pentru tineri europeni* * *De la Piatra-Neamț, la Vilnius* (pag. 9) * *Note bune pentru învățământul nemțean* * *Repartizarea absolvenților de gimnaziu* * *Încă 10 clase pregătitoare* * *Admiterea în învățământul vocațional* (pag. 10) * *Lauri pentru școala nemțeană* (pag. 11) * *Pentru 2013 – 2014, un nou calendar școlar* (pag. 17) * *Calendar Iunie* * *Un proiect cultural inedit* (pag. 20)

Țpostolul nr. 157. iulie - august

- AGIRO – *INVITAȚIE la cel de-al XXXV-lea Congres al Asociației Generale a Învățătorilor din România (AGIRO), Congres al Cadrelor Didactice din România și al Cadrelor Didactice Române de peste Hotare* (pag. 4)
- ALUI GHEORGHE, Adrian – *La plecarea Părintelui Iustin* (pag. 3)
- BUCUREȘTEANU, Emil – *Catedrala lui Mihai Merciaru* (pag. 14)
- BUNGHEZ, Coralia-Letiția – *Televiziunile locale și emisiunile pentru copii* (pag. 6-7)
- FLOROAIĂ, Mihai – *Școala Postliceală Sanitară Piatra-Neamț* (pag. 5)
- HĂNCESCU, Simion, președintele F.S.L.I., România – *Mesaj adresat Conferinței Sindicatului Învățământ Neamț* (pag. 1)
- MANCAȘ, Mihai-Emilian – *Protocolul* (pag. 1-2)
- MOISUC, Viorica – *Pagini răzlețe de istorie de*

- Ludovica și Victor Tănăsescu (pag. 15)
- NICOLAU, Viorel; TOMȘA, Constantin – *Ziua Învățătorului, la Ne-grești* (pag. 3-4)
- OPRIȘ, A. – *Clubul micilor... schumacheri!* * *„Cartea Cărților”, o traducere de referință* * *La mulți ani, Doamnă Director!* (pag. 12) * *Surpriză și nu prea...* (pag. 13) * *Integramă de „Cartea Recordurilor”* (pag. 14)
- PLOSCĂ, Gabriel – *Conferința Sindicatului Învățământ Neamț* (pag. 2)
- ROMILA, Adrian – *Un alt fel de auxiliar didactic* (pag. 8)
- RUSU, Dumitru – *Festivalul internațional al educației* (pag. 14) * *Visul Mariei* (pag. 20)
- SLLICS Neamț – *Membrii Biroului Operativ și membrii Consiliului Județean al SLLICS Neamț aleși în urma Conferinței Județene – Vărațic 2013* (pag. 2) * *Statutul Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț* (pag. 16-18)
- TOMȘA, Constantin – *Semnal editorial: Dezamăgirile intelectualilor* (pag. 11) * *Rememorări nemțene, iulie, august* (pag. 6-13)
- TORÈS, Gomez Antonio, presidente Centro Social de Trabajadores, Espania – *Mesaj adresat Conferinței Sindicatului Învățământ Neamț* (pag. 2)
- UNICEF: România, ultimul loc în topul bunăstării copiilor (pag. 20)
- VASILCA, Dumitrița – *Ne-am ales liderii* (pag.1) * *A fost odată...* (pag. 4)
- VASILOAEI, Elena – *Călăuza și ultimul clopoțel* (pag. 8)
- ZAHARIA, Mircea [Red.] – *Ștefan cel Mare – din frescă, în rândul sfinților* (pag. 3) * *Bacalaureat 2013* (pag. 7) * *Invitație în Japonia* * *Lauri pentru condeierii nemțeni* * *Eco Școala, un proiect prolific* * *Luna mai a legat școala de gard* * *Școala de Vară la Stâna din Ștrand* * *Modificări în orarul claselor primare* (pag. 9) * *Titularizarea, o carte deschisă* * *Batem spre 4500 de analfabeți în Neamț* * *Foarte bine, în fața calculatorului* * *Start în Evaluarea Națională* * *Evaluarea Evaluării Naționale* * *Dedulcirea la baclava* (pag.10) * *Proiect Comenius la Liceul Teologic Sfântul Francisc de Assisi* * *Școala de vară la CCD Neamț* (pag. 11) * *Încă o frecție la un picior de lemn – Platforma Națională pentru Educație* (pag. 15) * *Perle la BAC 2013 – „Iubirea e ca fumul de mici”* (pag. 19) * *Calendar iulie, august* (pag. 20)

Țpostolul nr. 158. septembrie

- ALUI GHEORGHE, Adrian – *Specificul național* (pag. 9)
- ARGHEZI, Tudor – *Ex libris* (pag. 2)
- ASOCIAȚIA Învățătorilor Neamț – *Mulțumiri* (pag. 4)
- BĂDESCU, Horia – *Temelia limbii române* (pag. 3)
- BUCUREȘTEANU, Emil – *Filosofie pentru copii, sau Filosofia copilului* (pag. 19)
- CHIȚU, Diana-Elena – *Sărăcia globală și noi* (pag. 10-11)
- COȘOVEANU, Gabriel; MIRONESCU, Doris; GRIGURCU, Gheorghe; PATRAȘ, Antonio – *Referințe critice, Adrian G. Romila* (pag. 14)

(continuare în pag. 18)

(urmare din pag. 17)

- DUMBRAVĂ, Nelu – *Măicuța mea, limba română* (pag. 6)
- EFTIMIU, Victor – *Odă limbii române* (pag. 2)
- FLOROAIA, Mihai – *Ultima reuniune de proiect NELPAE* (pag. 13)
- IRINA, Elena-Roxana – *Proiectul Grundtvig Nelpae* (pag. 12-13)
- MATEEVICI, Alexei – *Limba noastră* (pag. 2)
- OPRIȘ, A. – *La școală, cu binecuvântare* * *Voluntari peste voluntari!* * *Popas în amintiri* (pag. 6) * *Sărbătorile Anei* (pag. 7)
- POPA, Mihaela – *Proiectul „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație”* – Buletin informativ nr. 20 (pag. 16-18)
- ROMILA, Adrian G. – *Cumplitul sfârșit al tânărului Werther* (pag. 14-15)
- RUSU, Dumitru – *A început școala* (pag. 4) * *Milă și Silă* (pag. 20)
- RUSU, Liviu Constantin – *Delegația Permanentă a AGIRO se va reuni la Piatra Neamț* (pag. 1-4) * *Scrisoare deschisă adresată tuturor educatoarelor, învățătorilor și profesorilor din județul Neamț* * *Invitație la dezbateri: „Eficiența sau ineficiența sistemului de învățământ românesc”* (pag. 5)
- SION, Gheorghe – *Limba românească* (pag. 2)
- STĂNESCU, Nichita – *Limba română este patria mea* (pag. 2) * *Eu nu mă spal de poporul meu* (pag. 3)
- TOMȘA, Constantin – *Note de lector. Caleidoscop cu ritm și rimă de Aspazia Sandu* (pag. 9) * *Rememorări nemțene* (pag. 12-17)
- UNIUNEA SCRITORILOR – *In Memoriam Petru Ursache* (pag. 20)
- VASILCA, Dumitrița – *Un congres cât un Festival* (pag. 4)
- VĂCĂRESCU, Ienăchiță – *Testament* (pag. 2)
- VIERU, Grigore – *Limba noastră cea română* * *În limba ta* (pag. 3)
- ZAHARIA, Mircea – *Puterea și-a schimbat culoarea, năravurile au rămas*, interviu cu Gabriel PLOSCĂ, președintele Sindicatului Învățământ Neamț (pag. 1-7) * *Sărmana limbă română* (pag. 1-3) * [Red.] – *Noutățile noului an școlar* (pag. 5) * *Bacul de toamnă, încă un triumf al mediocrității* * *Examenul de definitivat, o oglindă strâmbă?* * *Titularizarea între furcile caudine* * *Bac-ul de toamnă, în perle* (pag. 8) * *Aripi de Înger, ediția a VIII-a* (pag. 9) * *Festivalul de Muzică Sacră „Festum Domini”* (pag. 10) * *Fonduri europene pentru „Danubiana”* (pag. 11) * *Calendar Septembrie, 2013* (pag. 20)

Țăpostolul nr. 159. octombrie

- BUCUREȘTEANU, Emil – *Chemarea sângelui* (pag. 14)
- CIOBANU, Gheorghe A. M. – *Educația noastră cea de toate zilele* (pag. 13)
- CORNEANU, Ștefan – *Reprezentanți ai Asociației Învățătorilor în mijlocul dascălilor și elevilor de la Școala Gimnazială Nr. 2 Piatra – Neamț* (pag. 3) * *Corul de cameră al cadrelor didactice redivivus* (pag. 3)
- FSLI – *Dascălii ies în stradă pentru a le fi respectate drepturile* – comunicat oficial (pag. 1-2)
- FLOROAIA, Mihai – *Ultima reuniune de proiect NELPAE* (pag. 15)
- FSLI – *„Educație de calitate mai bună, pentru o lume mai bună”* (pag. 15)
- HANCESCU, Simion – *Ziua Mondială a Educatorului* – mesaj (pag. 1)
- MANCAȘ, Mihai-Emilian – *Cum se înzestrează un liceu românesc cu ajutor vietnamez* (pag. 8-9) * *Un întemeietor – Profesorul Vasile Mihăilescu* (pag. 9)
- OPREA, Dragomir; SÂRBU, Xenia; APOPEI, Mihai; APETROEI, Mihaela – *Liceul Bicaz – repere monografice* (pag. 6-7)
- OPRIȘ, A. – *„FESTUM DOMINI”, ediția 2013* (pag. 1-4) * *„After school” în ajutorul copiilor* (pag. 5) *

- Din nou „sub lupă” ... (pag. 4) * *Prevenție printre minori* (pag. 4-5) * *Drapel verde la „Roman Vodă”* (pag. 5)
- PLEȘU, Andrei – *Limba română, limbă grea! Iar „locație”?* (pag. 20)
- RUSU, Dumitru – *O minune de școală* (pag. 12) * *Dor de Eminescu* (pag. 19)
- SLLICS Neamț – *Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali cu accent pe instituțiile de educație* – Buletin informativ nr. 18 (pag. 16-17) * Buletin informativ nr. 19 (pag. 18)
- SLLICS Neamț – *APEL* (pag. 2)
- SAVA, Nicolae – *Leon Mrejeriu – ctitor de școală românească* (pag. 2-3)
- TOMȘA, Constantin – *Rememorări nemțene, octombrie* (pag. 8-15) * *Cărțile profesorilor noștri*. Note de lector: *Iubirea de idee, ideea de iubire* (pag. 12)
- VASILCA, Dumitrița – *Quod erat demonstrandum* – interviu cu scriitorul Adrian G. Romila (pag. 11)
- ZAHARIA, Mircea – *Fără matematică, am avea o cultură mult mai săracă* – pseudointerviu cu prof. univ. dr. Vasile POSTOLICĂ, (pag. 10) * *Vasile Postolică CV* (pag. 10). * *Expoziție de artă contemporană* (pag. 1) * *Piatra-Neamț, tărâm de legendă* (pag. 14) * [Red.] – *Bani de liceu* (pag. 2) * *„Noaptea cercetătorilor” la Piatra-Neamț* (pag. 3) * *Bacalaureat și Evaluarea Națională* (pag. 5) * *Deschideri româno – finlandeze, în domeniul educației* (pag. 19) * *Calendar octombrie* (pag. 20) * [Poștărița CRISTINEL] – *Telegrame* (pag. 6-7; 16-17)

Țăpostolul nr. 160. noiembrie

- ANDREI, Constantin – *15 ani de învățământ universitar la Piatra-Neamț* (pag. 1-8)
- ARUXANDEI, Cristina – *O incursiune în istoria învățământului românesc* (pag. 13)
- ASOCIAȚII creștine – *Scrisoare deschisă – Semnal de alarmă tras de Protopopiat și asociațiile creștine* (pag. 17)
- DIACONESCU, Mihaela – *Buletin informativ nr. 24* (pag. 4-5)
- FLOROAIA, Mihai – *Conferința Științifică Internațională „Tradiție și reformă. Reconstrucția socială a Europei”* (pag. 19)
- FRUNZĂ, Vasilica STOICIU – *Să nu uităm* (pag. 9)
- LUNGU, Anca – *Lecția de filosofie, o lecție de viață!* (pag. 10)
- MANCAȘ, Margareta – *Buletin informativ nr. 25* (pag. 6-7)
- MANCAȘ, Mihai-Emilian – *Un noiembrie dramatic* (pag. 2-3)
- MERTICARU, Mihai – *De ce iubim poezia?* (pag. 16)
- OPRIȘ, A. – *„Mușatinii” din nou în stradă...* * *Copiii vlădicăi Melchisedec* * *Campanie după campanie* (pag. 12) * *Liceul „Roman Vodă” la masa elitelor* (pag. 13) * *O romanvodistă în America* (pag. 20) * *Educație sau diabet?* (pag. 12)
- PLOSCĂ, Gabriel – *Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație, la final* (pag. 1-3)
- POPOVICI, Ada – *Salvați Balul Bobocilor!* (pag. 11)

- RUSU, Dumitru – *Condamnați la umilință* * *Domn’ Profesor* (pag. 20)
- TOMȘA, Constantin – *Rememorări, noiembrie* (pag. 14-18) * – *Note de lector: Ioan Zenembizis „Arta de a fi om”* (pag. 15)
- VASILCA, Dumitrița [Viespea DIDA] – *De răsu-plânsu curcilor. Decalogul lui Chomsky* (pag. 5-7)
- VODAFONE, Comunicat – *Pași spre Biblioteca Virtuală* (pag. 16)
- ZAHARIA, Mircea – *De la greva japoneză, la greva generală?* interviu cu dl. Gabriel PLOSCĂ, președintele Sindicatului Învățământ Neamț (pag. 1-2) * *Lângă Madecu* (pag. 8-9) * [Red.] – *Al nostru Vasile Spătăreanu* (pag. 8) * *Aniversări culturale noiembrie* (pag. 20) * [Poștărița CRISTINEL] – *Telegrame* (pag. 11-13) * (pag. 18-19)

Țăpostolul nr. 161. decembrie

- BUCUREȘTEANU, Emil – *O carte folosită* (pag. 11)
- BUNGHEZ, Coralia-Letiția – *Mai mult respect pentru limba noastră* (pag. 15)
- CORNEANU, Ștefan – *Liceul Teoretic Bicaz, 1953 – 2013* (pag. 19)
- CUCU, Constantin [Panait PRICOPIE-POPA] – *Mihai-Emilian Mancaș „Zilele”* (pag. 12)
- FLOROAIA, Mihai – *Implicarea clerului în realizarea Marii Uniri* (pag. 1-3)
- FOLCLOR românesc – *Plugușorul* (pag. 18)
- FSLI – *Federația Sindicatelor Libere din Învățământ amână greva generală* (pag. 2)
- IRINA, Elena-Roxana – *Frânturi din tradițiile românilor, în ateliere de formare cu portughezi, croați, ciprioți și turci* (pag. 14-15)
- LUCHIAN, C. – *Rolul social al învățătorului* (pag. 16)
- MOSCALU, Luminița – *Proiectul Leonardo da Vinci „Muzicieni pentru mileniul III”* (pag. 4)
- NIȚĂ, Niculina – *Restituiri* * *Pe urmele Domnului Trandafir* (pag. 7)
- OPRIȘ, A. – *„Tamara” de la Barticești pe podium la „Next Star”!* * *„Cel mai frumos brad de Crăciun”* * *Doamna Aspazia Oțel Petrescu, la cumpăna anilor...* (pag. 10)
- OȚEL, Radu – *Impresii despre „Dincolo de portativ”* (pag. 13)
- ROMILA, Adrian G. – *Cenaclul de joi* (pag. 8)
- RUSU, Dumitru – *Olecuță... cu bădița Creangă* (pag. 3) * *Operațiunea „Black Friday”* (pag. 15)
- SLLICS Neamț – *Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație, la final* – Buletin informativ nr. 16 (pag. 4); Buletin informativ nr. 17 (pag. 5-6) *
- STAMATE, Mihail D. – *Morala cetățenească* (pag. 17)
- TOMȘA, Constantin – *Semnal editorial: Un proiect pentru pelerini* (pag. 11) * *Rememorări nemțene* (pag. 11-14)
- ZAHARIA, Mircea – *Să punctezi România pe harta Europei* – interviu cu Gabriel PLOSCĂ, președintele Sindicatului Învățământ Neamț (pag. 1-2) * *Spiritul „Rareșului” nu respiră doar în zilele de sărbătoare* – interviu cu Mihai OBREJA, director al Colegiului Național „Petru Rareș” (pag. 1-8) * [Red.] – *Concursului internațional de interpretare muzicală și coregrafie „Emanuel Elenescu”* (pag. 6) * *Breviar cultural* (pag. 20) * *Calendar decembrie* (pag. 20) * [Poștărița CRISTINEL] – *Telegrame* (pag. 8-9) * (pag. 16-18).

INFO CULT

■ Biblioteca Județeană și Fundația Culturală „G. T. Kirileanu” au prezentat pe 5 dec. „Istoria care ne însoțește”, o manifestare moderată de Constantin Bostan. Mărturii și pledoarii pentru neuitarea istoriei au oferit: prof. dr. Cătălin Turliuc (Institutul de Istorie „A. D. Xenopol” Iași), cu descifrări asupra ultimului secol de istorie românească, prof. Paul Vasiliu (Piatra-Neamț), cu evocarea unor profesori ai Liceului „Petru Rareș” și prof. dr. Nicolae Scurtu (București). S-au lansat: „G. T. Kirileanu și contemporanii săi. Scrisori către C. Meissner” (ediție îngrijită de N. Scurtu) și „G. T. Kirileanu. Martor la istoria României (1872-1918), ediție îngrijită de Constantin Bostan.

■ Pe 12 decembrie 2013, Rotary Club Piatra-Neamț 2005 a organizat la Central Plaza Hotel, un moment cultural prin care s-au marcat cei **110 ani de la nașterea pictorului Victor Brauner** (1903 – 1966 – 2013). Evenimentul a fost realizat cu sprijinul președintelui comunității evreiești din Piatra-Neamț, scriitorul și criticul de artă Emil Nicolae. Invitații au putut viziona două filme, în premieră națională (produse în Franța de TF 1 în anii 1961 și 1965), cu și despre Victor Brauner. Primul film, descoperit în România, este unul relativ scurt dar care reflectă foarte bine emoțiile, trăirile și caracterul pictorului Victor Brauner în raport cu Margitt și societatea pariziană din acele timpuri. Al doilea film, din arhivele francezilor, a adunat câteva interviuri cu celebrul pictor în care povestește despre simbolistica operelor sale, dar și o intervenție a celebrului scriitor argentinian, Ernesto Sabato, despre artist. Aceste filme au fost completate de o prezentare a albumului de artă „Victor Brauner și însoțitorii” de Emil Nicolae, editura Hasefer, București, 2013.

■ Biblioteca Județeană „G. T. Kirileanu” Neamț, în colaborare cu Editura EIKON (București), Mănăstirea Neamț – Schitul Cărbuna, Seminarul Teologic „Veniamin Costachi” de la Vânători – Neamț și Seminarul Teologic Ortodox Piatra Neamț au organizat „Zilele Daniil Sandu Tudor”, ediția a V-a, în perioada 12 – 14 decembrie 2013.

Au avut loc colocviile: *Nevoia de modele în societatea românească de azi la Piatra-Neamț și Daniil Sandu Tudor și modelul „Rugul aprins”*, la Seminarul Teologic „Veniamin Costachi”.

Au fost lansate volumele: *Comunismul cu rele și rele* de Magda Ursache; *Etnosofia* (ediția a II-a) de Petru Ursache; *Universalism românesc. Publicistica lui Daniil Sandu Tudor*, ediție îngrijită de Marius Va-

sileanu; *Duhovnicii Sihăstriei sub cenzura comunistă* de Ieromonah Cosma Giosanu; *Voci în vacarm. Un dialog cu Monica Lovinescu și Virgil Ierunca* de Vasile Gogea; *Nae Ionescu și discipolii săi în Arhivele Securității*. Volumul V. Mircea Vulcănescu. Prezentarea, selecția, și îngrijirea documentelor de Dora Mezdrea.

■ **A 44-a ediție a manifestării „Zilele Ion Creangă”**, organizată de Complexul Muzeal Județean Neamț, Fundația Culturală „Ion Creangă” și Fundația Cultural-Științifică „Constantin Mătașă”, s-a desfășurat în perioada 13-15 decembrie la Muzeul Memorial de la Humulești, la Muzeul de Istorie și Etnografie din Târgu Neamț, precum și la Colegiul Economic „Vasile Conta”. În cadrul simpozionului „Junimea 150”, a avut loc o sesiune de comunicări științifice și au fost prezentate volume și CD-uri, precum „Ion Creangă – viața și opera” – un CD realizat de Alexandru Husar și Daniel Corbu, cartea „Ion Creangă – opera”, într-o ediție critică semnată Daniel Corbu, volumul „Ion Creangă în amintirile contemporanilor” al scriitorului Cristian Livescu și „Câteva considerații etnografice și istorice” de Roxana Diaconu. Trebuie menționat și faptul că la sala de festivități a Colegiului Economic „Vasile Conta” a avut loc un spectacol după una din povestirile neîntrecutului humuleștean, susținut de actorii de la Teatrul „Lucafeărul” din Iași.

■ La jumătatea lui decembrie trecut, a fost desemnat **pictorul anului 2013 în Neamț: Dumitru Bezem**. El a primit această distincție în cadrul vernisajului salonului de iarnă de la Piatra Neamț, ca urmare a opțiunilor exprimate de membrii Filialei Neamț a Uniunii Artiștilor Plastici.

Dețin un amestec de emoție și recunoștință față de colegii mei pentru că premiul vine și de la o oarecare solidaritate de breaslă. Gestul are valoare simbolică, pentru activitatea mea din 2013, dar aș putea spune și pentru activitatea filialei. Și pentru că am fost întrebata la un anumit moment de ce pictez, acum pot da un răspuns: nu din or-

SUMAR

● **Viața sindicală. Privire în actualitate. Imperative:** Mircea ZAHARIA – *Priorități sindicale* (pag. 1-2) * *Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație, la final* – Buletin informativ nr. 18 (pag. 4-5); Buletin informativ nr. 19 (pag. 6-7)

● **Eveniment. Puncte de reper:** Ana BLANDIANA – *Mesaj la inaugurarea bustului lui Mihai Eminescu la Biblioteca „G.T. Kirileanu” Piatra – Neamț* (pag. 1-2) * Eugen SIMION – *Denigratorii lui Eminescu sunt detestabili* (pag. 3)

● **Școala nemțeană, la zi:** Dumitru RUSU – *Școala e școală când oamenii sunt oameni...* (pag. 20) * Un PĂRINTE – *Cu fața spre trecut și cu spatele spre viitor?* (pag. 12) * Red. – *Măruntș pe taraba educației* (pag. 12)

● **Lecția de istorie. Memento:** Constantin TOMȘA – *Rememorări nemțene* (pag. 13-15) * Dumitru RUSU – *Similitudini biografice* (pag. 20) * Red. – *2014: Evenimente semnificative* (pag. 6-7) * *Informații culturale* (pag. 19) * *Calendar aniversări, ianuarie* (pag. 20)

● **Arte&meserii:** Constantin TOMȘA – *O carte plină de informații* (pag. 13) * *Mihai-Emilian Mancaș* (pag. 14) * Mihai-Emilian MANCAȘ – *Întoarcerea învățătorilor (fragment de roman)* (pag. 15) * Emil BUCUREȘTEANU – *Meniuri* (pag. 11)

● **Studii și sinteze:** Valeriu ANANIA – *Drama divină a lui Hyperion* (pag. 10) * Alexandrina-Camelia MANCAȘ – *Interminabila reformă* (pag. 1-2)

● **Ultima oră la Roman:** A. OPRÎȘ – *Cel mai frumos dar de Crăciun* (pag. 8) * *Eminescu, la Roman* (pag. 9) * *Anul luptătoarelor* (pag. 8) * *Medaliați, sută la sută* (pag. 9)

● **Pași spre Europa:** Irina ZLEI – *Diseminare proiect „Las otras orillas” („The other shores”)* (pag. 11)

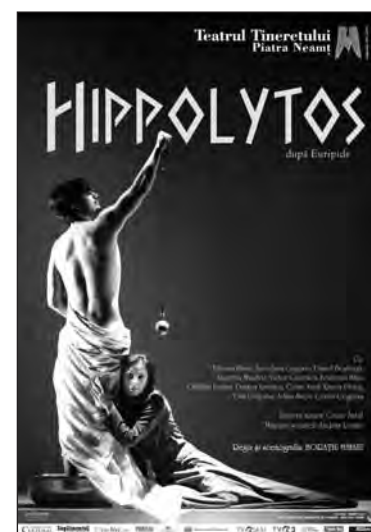
● **Arhiva:** Red. – *Sumarul anului 2013* (pag. 16,17,18)

goliu pictez, ci dintr-o maximă necesitate, din nevoia de a mă exprima, de a comunica cu semenii, altfel viața mea nu ar fi avut niciun rost, s-a justificat laureatul.

redus maximal, fără a afecta corența narativă, regizorul îi rămâne

■ Ultima premieră a Teatrului Tineretului Piatra – Neamț, spectacolul **Hippolytos** după Euripide a avut loc duminică, 19 ianuarie, ac. Regia și scenografia: **Horațiu Mihaiu**; în distribuție: Răzvan Bănuț, Loredana Grigoriu, Daniel Beșlea-gă, Lucreția Mandric, Victor Giurescu, Ecaterina Hâțu, Cătălina Ieșanu, Dragoș Ionescu, Cezar Antal, Rareș Pârlog, Dan Grigoraș, Adina Suciuc, Corina Grigoraș.

Horațiu Mihaiu nu e un iconoclast care să rescrie total tragedia antică pe coordonatele contemporaneității, cu mijloace și forme în stare să violenteze pe omul actual. Opțiunea sa pentru acest spectacol este o viziune a frumuseții. Verbalizarea, coregrafia, decorul, costumele, luminile, ambianța sonoră toate au o puternică funcție estetică. Chiar dacă textul lui Euripide este

credincios tragedianului grec, neîmprumutând și de la cei care l-au succedat în abordarea poveștii de iubire a Phaedrei pentru Hippolytos. (Raluca Naclad, secretar literar Teatrul Tineretului)

Școala e școală, când oamenii sunt oameni

Cine se urcă în microbuzul de Ciritei, o anexă a municipiului Piatra Neamț, la punctul terminus coboară în fața unei școli în paragină. Cu zidurile scorjite, geamurile sparte, ușile vraiste și gardul spart. O penibilă impresie de ruinare și părăsire peste tot. Așa arată ex-școala primară din Ciritei. Aici, cu ani în urmă două învățătoare predau simultan și pregăteau elevii pentru Școala Generală Nr. 9 din capitala

reședință de județ. Ce s-a întâmplat? Din rațiuni politice, după revoluție au fost închise școli primare cu nemiluita, mai ales din mediul rural invocându-se numărul mic de elevi. Scăderea rețelei școlare. Nu s-a ținut cont de faptul că o comunitate, oricât de restrânsă ar fi, are dreptul neșterit măcar la Școală, Biserică și Cimitir. Este? Cum localnicii din anexa Ciritei, cândva sat, iau microbuzul din fața școlii în ruină, discută aprins documentat. Mulți dintre ei

au jucat șotron în curtea școlii și au silabisit cuvântul „Ma-ma”. Să-i ascultăm.

„De când e lumea și pământul satul românesc a fost luminat de apostolii neamului, de învățători” zice moș Ghiță, care stă gard în gard cu hardughia părăsită. „Bă – completează altul – cel ce deschide o școală închide o temniță”. Ne dă să înțelegem că de aia învățământul actual e haotic și fără perspectivă. Aici a intervenit țafa Maria, octogenara

care a lămurit problema. „Maică, eu am prins vremea când această școală era o floare, cu un învățător ca Dl. Trandafir. Ce carte se făcea!”. Evident, curioșii au plusat: „Și?, Și?” „Păi, zice bătrâna – să știți de la mine un lucru”. „Care?” – întrebă nerăbdătorii. „Școala va fi școală, când oamenii vor fi oameni și statul va fi stat”. Ați înțeles? Înțeleaptă zicere, este? Rămâne de văzut dacă... o va reține cine trebuie.

Dumitru RUSU

Similitudini biografice

Am slujit catedra patru decenii și întâmplător am descoperit că între apostolii neamului au existat dintotdeauna similitudini biografice. Un exemplu elocvent? Merituosul învățător nemțean Petru Iacob de la Tarcău, născut la 4.08.1923 a plecat dintre noi pe 31 decembrie... în aceeași zi cu povestitorul humuleștean Creangă. Înainte de toate, amândoi au bătucit cărările Neamțului și au fost învățători. Primul i-a luminat pe țăncii din Lăurenii-Mureș, Oșlobeni-Neamț, Tarcău și Piatra-Neamț, unde a fost pe rând învățător, director de școală și inspector. Dascăl de mare calibru. Am avut marea fericire să-l cunosc foarte bine. A fost un om de calitate, minunat. Despre bădia Creangă ce să vă spun? Îl cunoașteți mai bine ca mine, iar isprăvile lui au intrat în „istorie”.

În 1868 Ministerul Instrucțiunii Publice și al Cultelor a aprobat o carte didactică, semnată de Ion Creangă. Numele ei? „Metodă nouă de scriere și citire, pentru clasa întâi”, prescurtat „Abecedarul Creangă”. La pagina 46, autorul a propus elevilor din prima clasă primară poezia LIMBA NOASTRĂ, scrisă cu majusculă, cum a făcut și subsemnatul. Un fragment din prima strofă:

Mult e dulce și frumoașă

Limba ce-o vorbim

Altă limbă armonioasă, ca ea nu găsim

Saltă inima-n plăcere, când o ascultăm

Și pe buze aduce miere, când o cuvântăm

Româmul o iubește

Ca sufletul său

O, vorbiți, scrieți românește.

Pentru Dumnezeu!

Ale cui sunt minunatele versuri? Ale lui Gheorghe Sion. Nu putem crede că truditul școlii, înv. Iacob care a predat la Școala din Oșlobeni, n-a folosit „Abecedarul Creangă” în procesul instructiv-educativ, că n-a cultivat respectul pentru limba românească.

Pe vremea celor doi apostoli ai neamului, la țară, cei mai pricepuți doctori erau babele satului. De unde știm? Din filmul „Amintiri din copilărie” realizat în 1964 de regizoarea Elisabeta Bostan. Copiii din film sunt toți din ținuturile Neamțului. Nică a lui Ștefan... pe numele lui adevărat era Ion Bocancea, din Capșa – Bicaș, iar neastâmpărata Smărăndița se numea Elena Iacob, din satul Brateș. Copii frumoși și aerisiți la minte. Amândoi învățătorii (Creangă și Iacob) au avut necazuri comune și după moarte. Creangă, așezat în sicriu, a fost scos din bojdeucă numai după ce s-a dărâmat un perete, deoarece copârșelul era prea mare. Regretatul înv. Iacob a fost dat peste gardul cimitirului „Eternitatea” datorită incompetenței administratorului din 1997. Asta-i viața! Sus paharul, jos amarul!

Dumitru RUSU

CALENDAR

Ianuarie

CALENDAR

● BIBESCU, MARTHA (1889–1973) scriitoare; 125 ani de la naștere /28 ian.

● CANTACUZINO, IOAN (1863–1934) medic, academician; 80 ani de la moarte /14 ian.

● CÉZANNE, PAUL (1839–1906) pictor francez; 175 ani de la naștere /19 ian.

● DALÍ, SALVADOR (1904–1989) pictor spaniol; 25 ani de la moarte /23 ian.

● EFTIMIU, VICTOR (1889–1972) scriitor, academician; 125 ani de la naștere /24 ian.

● EMINESCU, MIHAI (1850–1889) poet, prozator, publicist, jurnalist, academician; 164 ani de la naștere /15 ian.

● FICHTE, JOHANN GOTTLIEB (1762–1814) filosof german; 200 ani de la moarte /27 ian.

● HURMUZACHI, EUDOXIU (1812–1874) istoric, om politic, academician; 140 ani de la moarte /29 ian./10 feb.

● ILEANA, PRINCIPESA A ROMÂNIEI (1909–1991); 105 ani de la naștere /5 ian.

● MONTESQUIEU, CHARLES DE SECONDAT, BARON DE (1689–1755) filosof și scriitor francez; 325 ani de la naștere /18 ian.

● PETROVICI, EMIL (1899–1968) lingvist, folclorist, academician; 115 ani de la naștere /4 ian.

● POENARU, PETRACHE (1799–1875) cărturar, academician, ctitor al învățământului românesc; 215 ani de la naștere /10 ian.

● VIERU, GRIGORE (1935–2009) scriitor, academician; 5 ani de la moarte /18 ian.

● YEATS, WILLIAM BUTLER (1865–1939) poet și dramaturg irlandez, laureat Nobel; 75 ani de la moarte /29 ian.

● 50 ani de la apariția, la Timișoara, în continuarea almanahului literar „Scrisul bănățean”, a revistei ORIZONT a Uniunii Scriitorilor, „săptămânal politic, social și literar”; red. șef: Al. Jebeleanu /ian.

● 80 ani de la apariția, la București, a REVISTEI FUNDAȚIILOR REGALE, condusa de: D. Caracostea, Al. Rosetti, Paul Zari-fopol, Camil Petrescu /ian.

● 120 ani de la apariția, la București, a revistei VATRA, „Foaie ilustrată pentru familie” (Dir. I.L. Caragiale, I. Slavici, G. Coșbuc) /1 ian.

● 90 ani de la apariția, la București, a revistei SĂPTAMÂNĂ MUNCII INTELLECTUALE ȘI ARTISTICE, editată de Camil Petrescu /5 ian.

● 170 ani de la apariția, la Iași, a revistei PROPĂȘIREA, „Foaie pentru interesele materiale și intelectuale” (red. M. Kogălniceanu, V. Alecsandri, I. Ghica) /9 ian.

● 120 ani de la apariția, la București, a revistei lunare ATE-NEUL ROMÂN, condusa de Trandafir G.Djuvara /15 ian.

Textele se trimit pe adresa
revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL

REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVĂȚĂMÂNT
NEAMȚ

ISSN - 1582-3121

Redacția și administrația:
str. Petru Rareș nr. 24,
tel/fax: 22.53.32,
Piatra Neamț

Prețul: 1 LEU

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățământ Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Gabriel PLOSCĂ - director general, Iosif COVASAN - director economic,

Florin FLORESCU - director fondator

Gheorghe AMAICEI, Liviu RUSU, Gabriela GRIGORE.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - redactor șef, Constantin TOMȘA,

Ștefan CORNEANU - redactor șef adjunct, Dumitrița VASILCA, Mihai FLOROIAIA,

A. OPRIS - subredacția Roman, Carmen DASCĂLU (secretar),

Dorian RADU - tehnoredactare, foto; Florin MOLDOVANU - editor online.